

ZNAMENÍ ŠELMY

Zítřka večer... Vždy nabízíme jedinou věc, Pána Ježíše Krista, to je vše, a také to, co si Jeho Božská vůle přeje, abychom činili. Ale je-li to Jeho Božská vůle, pak zítřka večer budeme mluvit o Pečeti Boží. Chce-li to Pán.

² A dnes večer vydáváme... je to Jeho výsada, abychom tak činili nebo spíše naše výsada, abychom tak pro Něho činili, tedy dnes večer chceme mluvit o jednom z nejdůležitějších námětů této doby: *Znamení Šelmy*.

³ A včera večer jsme se ocitli v *Sedmi církevních Věkách*. A začali jsme s Efezským církevním Věkem, od Efezu; a skončili jsme s Laodicejským církevním Věkem, tedy u posledního církevního věku. A ať nám nyní Pán Bůh dá požehnání, i Jeho Slovu, zatímco mluvíme.

⁴ Nyní skláníme hlavu ve chvílích modlitby, dříve než otevřeme toto Božské Slovo.

⁵ Laskavý nebeský Otče, jsme vděční za tuto výsadu, kterou máme dnes večer, že jsme živí a že jsme dnes na zemi, dnes večer, a že máme zdraví a sílu a můžeme sedět v této budově, kde se čte Boží Slovo.

⁶ A modlíme se, ó požehnaný Vykupiteli, Ty náš Příbuzenský Vykupiteli, Který jsi nás umyl ve Svě Krví a očistil jsi nás od hříchu a nyní nás představíš Otci, bezvadné, v Kristu Ježíši; přijdi dnes večer a vezmi Slovo a otevři je našim srdcím. Ať Duch Svatý uchvátí toto Slovo, když je učeno, a ať toto Slovo jde přímo ke svému cíli, ke každému srdci. K mému srdci a k srdcím všech přítomných posluchačů. Podle toho, jak budeme potřebovat, Otče, poskytuj nám to Slovo. A ať se nikdo pro toto Slovo neuráží. A Otče, kdybych kdykoli řekl něco, co by šlo proti Tvému vedení, ať Duch Svatý zavře má ústa. Žádám pouze o známost Pravdy a pak abych v ní chodil.

⁷ Požehnej nás spolu nyní a odpusť nám naše hříchy, poněvadž jsme se shromáždili na tomto místě uctívání. A ať jsou naše hříchy pod Krví a naši duchové ať přijdou v této chvíli do správného rozpoložení uctívání. Prosíme o to ve Jménu Ježíše. Amen.

⁸ Právě jsem přemýšlel a na tomto malém kousku papíru jsem napsal několik veršů z Písma... abych je na začátku přečetl. Ale když tu nyní stojím, zdá se mi, jakoby se mi vůbec nechtělo přečíst žádný z nich. Je to obvykle tak, že mám čtyři nebo pět malých textů, se kterými začínám.

⁹ Ale chci číst nebo říci nejdříve toto: že když mluvím, nikdy nepřemýšlím. Víte, tak nějak... nerozvrhoval jsem to, co chci

říci, více než vy sami. Vidíte, vůbec nic. Prostě čekám na Něho. A právě jak to vidím, natahuji ruku a dostávám to. A pak to rozdělují mezi vámi. A někdy to zní trochu drsně, někdy, ale vždyť já to přesně tak, přesně tak, obdržím. Je to tedy jediný způsob, kterým to zase mohu rozdělovat.

¹⁰ Tedy v tomto smyslu. . . to řeknu dnes večer. To se nezaměřuji k jakémukoli jednotlivci nebo k jakémukoli náboženství, vidíte, vůbec ne. Takhle nevěříme. Věříme, že jsme skuteční, praví Američané, že každý člověk může mít právo uctívat Boha podle toho, jak mu velí jeho vlastní svědomí. A chceme, aby to tak vždy zůstalo. Ale v každé církvi existuje učení.

¹¹ Často v organizacích, denominacích, mají nějaké vyznání. Na tomto vyznání trvají: "To je naše vyznání." Je jedno, co si myslí ten jejich kazatel, musí kázat toto vyznání, protože patří k této denominaci.

¹² Zde však nemáme žádné vyznání, kromě Krista, to je vyznání. A žádný zákon, kromě lásky; žádnou knihu, kromě Bible. A Kristus je Hlava, a Bible je naše učebnice; celý svět je moje farnost. Tedy - rád káži právě tak, jak jsem ke kázání veden. Rád káži právě tak, jak to vidím já.

¹³ A pak v té době, když mluvím zvláště o této drsné, tvrdé, ostré části Evangelia, víte, to je dům soudu. "Soud začíná" (kde?) "v domě Božím". Správně. Zde začíná soud. V tam je. . . Kdybyste šli k soudu a chtěli jste soudní řízení, pak tam mají knihu zákonů. A musejí číst zákon, aby věděli, proč máte být souzeni. A stejně tak je to v domě Božím. Musíme vycházet ze Slova Božího.

¹⁴ Tedy, často v těchto věcech, a buďte si jisti, že to pochopíte, možná se mylím. Můj výklad je možná mylný. Ale snažím se prostě číst Písmo a co nejpřesněji se ho držet. A říkat pouze to, co ono říká. Prostě zůstat právě u Písma a říkat to, co ono mluví.

¹⁵ A teď je to velká škoda, anebo. . . Snad to není vůle Pána a snad je to, já nevím, chtěl bych prostě týden za týdnem zůstat právě tu, v té Knize. A dívám se na to, jak to skáče zpět k Danielovi a Daniel se spojuje se Zjevením a všechno je svázáno s proroky.

¹⁶ A celé Slovo Boží, každý jeho kousek je spojen s ostatními. Šedesát šest Knih napsaných množstvím mužů, vzdálených mezi sebou mnoha staletími, ale jedna neprotiřečí žádné z ostatních, ani jedna. Každá z nich je dokonalá. Nikdy se nenapsalo žádné podobné literární dílo, na celém světě ne.

¹⁷ Již dva tisíce let se pokoušejí měnit Otčenáš, aby přidali nebo odňali jedno slovo, aby ho tak zlepšili. Ale to prostě nelze dělat. Vždyť je dokonalý, je to Slovo Boží.

¹⁸ A věřím, že Bible je vnuknuté Slovo Boží. Každé její Slovo je inspirované. Nevěřím, že jenom tato určitá část není vnuknutá, zatímco jiné části jsou. Věřím, že je inspirovaná celá. Buď je to

všechno správné anebo všechno mylné, a když je to smíšené, tak nevíme, co máme dělat. Ale každý kousek z toho je Pravda. Jsem ochoten každou chvíli obětovat svůj život za to TAK PRAVÍ PÁN, co zde mám.

¹⁹ Tedy, zbývá jim ještě několik večerů. A ostatně, máme v sobotu večer bohoslužbu a budeme stejně pokračovat . . .

²⁰ Někteří lidé v církvi říkají, že kdyby byl kostel špinavý, pak by oni šli do kostela v neděli ráno a někteří zase . . . říkají, že by zůstali v sobotu večer po bohoslužbě a že by pomohli v kostele uklidit, aby lidé nemuseli v neděli ráno vcházet do špinavého kostela, a aby nemuseli pracovat v neděli, aby byl kostel uklizený. Nejsme . . . Chceme . . . Nejsem saba-tista, ale rád si co nejvíce vážím bohoslužeb.

²¹ A nyní pak myslím, že zítra večer ohlásím, snad, bude-li Pán chtít, to, o čem budeme v sobotu večer mluvit.

²² Tedy, dnes je to: *Znamení Šelmy*. A zítra večer: *Pečeť Boží*. Jsou to dvě, tuším, z nejživotnějších témat, o kterých se má mluvit v této době, poněvadž opravdu věřím, že žijeme v době vyšetřovacího soudu Božího. Věřím, že jsme právě ve dnech tohoto soudu. A nechceme být radikální. A nechceme být fanatičtí. Chceme se k tomu pouze přiblížit stejně rozumně, jak to činí Bible, a to je samozřejmě dokonalé.

²³ A když tak činíme, slyšíme, jak dnes tolik lidí mluví o znamení šelmy. Slyšeli jste již dávno: "Co je to? Kdo to dělá? Kde? Kdo to bude mít? A má-li je někdo, co potom jemu učiní? Co? Co? Může to někomu ublížit? Je to snad škodlivé?"

²⁴ Dobře tedy, toto se chceme z Písma dozvědět: Za prvé: "Je mluveno o znamení šelmy v Bibli?" A za druhé: "K jaké době se to bude vztahovat? A jací budou lidé, kteří je budou mít? A co by člověk dělal? Mohl by je někdo mít, aniž by to věděl?" Atd. Prostě takové podobné otázky. Tedy, podle mého nejlepšího vědomí, tohle by mohlo být jedno ze dvou nejživotnějších témat Bible, která mě napadají, *Znamení Šelmy a Pečeť Boží*.

²⁵ Tedy, za prvé: Mám tu Písmo, abych ukázal. . . anebo napsal jsem si, abych se mohl obrátit na Něho a vědět, že to u Svatého . . . na začátku, prostě hledme, co je toto znamení šelmy a "Je to nebezpečné, mít toto znamení? Skutečně?" Vždyť ve Zjevení ve 14té kapitole a 9tém verši je to poselství třetího anděla. Vždyť kterýkoli písmák . . .

²⁶ Vidím tu bratra Stanleaye a dva nebo tři jiné kazatele, kteří jsou přítomni. A včera večer zde byli někteří bratři z baptistického semináře v Louisville a snad jsou zde i dnes večer. Nevím. A pravděpodobně jsou zde metodisté, baptisté, katolíci a snad dokonce i ortodoxní Židé. Nevím. Ale to není . . .

²⁷ Není to proto, abych zranil něčí city; vůbec ne. A je to prostě pro . . . Abyste prostě četli Bibli tak, jak byla napsána, abyste na

ni sami pohlíželi. A přibližme se k ní tak rozumně, jak jenom můžeme, v bázni Boží, vědouce, že nás On bude soudit za naše slovo. Naše slova nás buď poženají nebo v den soudu odsoudí.

²⁸ A když cítím, že něco vím, ale zadržuji to, pak mě za to Bůh požene k odpovědnosti. A duše rukama budou mluvit: “Bratře Branham, kdybys nám to jenom pověděl, nedostali bychom se do takového stavu dnes.”

²⁹ Chci stát jako Pavel ve staré době: “Protož osvědčujiť vám v dnešní den, žeť jsem čist od krve všech. Nebo jsem neomeškal zvěstovati vám všeliké rady Boží.” To souhlasí, právě tak to vidím, pakli se mýlím, ať mi to Bůh odpustí. Tyto věci nikdy nepřicházejí. . . Nikdy jsem nechodil do žádného semináře, nikdy jsem nechodil do žádné školy, v tomto ohledu jsem se nikdy nepřidržel slov jiného člověka. Šel jsem v modlitbě přímo do Bible. A to je Božsky zjeveno Duchem Svatým, stejný Boží Anděl, který mě přivádí k viděním, atd., a k uzdravování nemocných. A můžete podle toho soudit, zdali je to pravda či ne.

³⁰ Tedy to poselství třetího anděla světa. A víte co, poselství třetího anděla probíhá v tomto dni. To je let poselství třetího anděla, jestliže jste čtenáři Bible.

³¹ Následovala ho trojí běda. První se stala v první světové válce. A druhá se stala ve druhé světové válce. Vidíte, kam jdeme nyní. Správně, jsme u konce cesty.

³² Ať si to nyní uvědomíte, než budeme číst Písmo. Co se týče naší polohy, jsme určité v konečné době. Jak dlouho? Nevím; nikdo to neví.

³³ Ale pohleďte, mluvmе historicky. V prvních dvou tisících letech světový pořádek vyvrcholil a Bůh zničil svět vodou. Víte to? [Shromáždění říká “Amen”.—vyd.] A pak z toho vznikl nový svět. A v druhých dvou tisících letech to opět dospělo ke svému konci a skončilo a Bůh poslal Ježíše. Je to ptavda? [“Amen”] A tohle je konec následujících dvou tisíc let, 1954. “A Evangelium”, Ježíš řekl “práce se záhy zastaví” (proč?) “pro vyvolené, jinak by nebylo spaseno žádné tělo”, tak by to bylo zlé. Tak jsme u konce času. A pak sedmé je Milenium, tisíc let.

³⁴ Ponevadž Bůh pracoval šest tisíc let, víme, že tisíc let. . . “Jediný den v nebi je tisíc let na zemi”, Druhá Petrova. Vidíte? Tak a Bůh postavil svět za šest tisíc let. A církev se namáhala proti hříchu šest tisíc let. A sedm tisíciletí si Bůh šel odpočinout a odpočinul si v sedmém, a tedy typ na Milénium. Církev. . . [Prázdné místo na pásku—vyd.]

³⁵ Shánění dobytka tam na Západě, když jsme vycházeli, musel jsem od dětství vycházet na letní a na podzimní shánění dobytka, vycházet do hor a shánět dobytek. A když jsme dostali všechen dobytek, který jsme mohli najít, ze všech míst, pak jsme vylučovali všechna ne. . . Všechna, která nám nepatřila. Náš dobytek má vypálené znamení, je označen. A kdybyste někdy. . .

36 Viděl někdo někdy, jak se vypaluje znamení na tento dobytek? Je to opravdu něco, co stojí za podívání, jak se vypaluje na dobytek znamení. Dříve jsem tuto krávu litoval. A je to hrozně odporný zmatek, když začneš vypalovat. Ohřívát vypalovací železo bývalo moje zaměstnání, chytit to železo. A klást je na mladého býka, který tam leží a má svázané nohy a vtlačit to železo na něho, zatímco se páčila jeho srst a maso; a házet na to trochu dehtu a pak ho pustit. A jak potom běží! Opravdu běží. Ale, hleďte, je označen.

37 A tak zachází Bůh s námi. Musíte prostě občas přicházet k oltáři a nechat se svázat jako prase. Ale bratře, když do tebe kdykoli Duch Svätý vypaluje znamení, snad můžeš běžet a křičet, ale jsi označen. To je pravda. Když šéf přichází, pak ví, kam patříš.

Ale, ach, zpět k tomu zatoulanému jednoročkovi, k tomu kusu, který je odsouzen k návratu mezi venkovany.

38 Nyní, čas vypalování znamení. A budou v tomto pouze jezdcí. A to bude Bůh a satan. Satan si vezme svoje a Bůh si vezme Svoje. Dnes večer uvidíme, kdo nosí satanovo znamení a zítra večer uvidíme, kdo nosí Boží znamení, podle Slova Božího.

39 A tak je zde poselství anděla, 9tý verš, 14tá kapitola. Čtème pár těchto veršů, mám je zde napsány: "A anděl . . ."

*A třetí anděl letěl za nimi, právě velikým hlasem:
Bude-li se kdo klaněti šelmě a obrazu jejímu, a vezme-li
znamení její na čelo své aneb na ruku svou,*

*I tent' bude píti víno hněvu Božího, víno, kteréž jest
vlito do kalichu hněvu Jeho; a trápen bude ohněm a
sirou před obličejem svatých andělů a před obličejem
Beránka.*

40 S tímto určitě nechci mít nic společného! Hleďte.

*A dým muk jejich vstoupit' na věky věků, a nebu-dout'
míti odpočinutí dnem i nocí ti, kteříž se klanějí šelmě
a obrazu jejímu, a jestliže kdo přijme znamení jména
jejího.*

41 Nechci s tím mít nic společného, jsem si jist. Jo. Poslechněte si příští verš, když už se na něj dívám.

*Tuť jest trpělivost svatých, tu jsou ti, kteříž ostríhají
příkázání Božích a víry Ježíšovy.*

42 Nyní 15tá kapitola, 2hý verš. A tohle . . . Poslouchejte, v 15té kapitole a ve 2hém verši, tedy, četli jsme ze 14té kapitoly a 9tého verše. Nyní 15tá a 2hý verš.

*I šel první, a vylil koflík svůj na zem, i vyvrhli se
vředové škodliví. . . zlí na . . . lidech, majících znamení
šelmy, a na těch, kteříž se klaněli obrazu jejímu.*

16tá kapitola a 2hý verš.

S kterouž smilnili králové země, a zpili se vínem smilství jejího obyvatelé země.

43 Okamžik. Prosím o prominutí. Nalistoval jsem dvě z nich najednou. Dobře. Nyní 20tá kapitola a 4tý verš. Dobře, jsme zde.

I viděl jsem stolice, a posadili se na nich, i dán jest jim soud, a duše stínaných pro svědectví Ježíšovo a pro Slovo Boží, a kteříž se neklaněli šelmě, ani obrazu jejímu, a niž přijali znamení jejího na čela svá, aneb na ruce své. A ožili, a kralovali s Kristem tisíc let.

44 Nelze přijmout znamení šelmy a pak uctívat Krista nebo být s Ním. "Ale bude-li se kdo klanět šelmě a obrazu jejímu, trápen bude před obličejem Boha a svatých andělů." Takto o tam mluví Pán.

45 Nyní začneme. Vyhledejte si ve vaší Bibli 13tou kapitolu Zjevení a za několik okamžiků začneme. Vždyť je to velmi nezbytné. A poslouchajte přece pozorně.

46 Nejříve chceme navázat na naše téma z minulého večera. Minulý večer jsme se zabývali církevními věky, takže jsme viděli Ježíše stojícího ve Svě Církvi, "A hlas Jeho jako hlas vod mnohých; a vlasové bílí, jako bílá vina; a oči Jeho jako plamen ohně."

47 Vzpomeňte si, celé Zjevení je vidění a je symbolické. Všechno to má svůj význam, tedy to pozorně poslouchajte. Čtete proroky, podívejte se, co znamenají symboly a pak opět všechno srovnávejte, abyste věděli, co skutečně tyto symboly znamenají.

48 "A oči Jeho jako plamen ohně", běžice sem a tam po zemi. A zjistili jsme, že tyto plameny byly jako . . . "Meče, a z úst Jeho meč s obou stran ostrý vycházel", a zjistili jsme, že to bylo Slovo Boží, které vyšlo z Církve. "A dosahuje až do mozku v kostech a rozeznává myšlení a mínění srdce", epištola k Židům 4tá kapitola.

49 Našli jsme Církev stojící tam v její kráse; Kristus ji tak prostě zformoval! A Církev měla na sobě bílé "roucho". A všimněte si, byla to žena, "kolem prsou" měla roucho, přikrývající její hanbu; a to roucho bylo staženo zlatým řemínkem, který je držel kolem prsou. "Běl" mluví o spravedlnosti Krista; a ten "zlatý řemínek" zastupuje Evangelium. Kázání Evangelia přináší Ducha Svatého nad Církev, Kristovu spravedlnost; a drží je tam připoutané provázkem, provázkem kolem beder.

50 Pak tam On stál na Svých nohách, které byly jako mosaz vytavená v peci. Mosaz mluví o Božském soudu. A Bůh, aby splnil Svůj velký slib, na který přísahal, poslal Krista a Kristus zaplatil Božskému soudu. A Církev je založena na Božském soudu a Kristus stojí na jejím místě. Jaký je to krásný obraz, jak: "Stojí uprostřed Sedmi Zlatých Svíců!"

⁵¹ A pak se dozvíme, že tento první církevní věk, který tenkrát byl. Kolik z vás tu bylo včera večer, mohl bych vidět vaše ruce? Dobře, to je fajn. První církevní věk, jak jste se dozvěděli, v Efezském Církevním Věku, měli křest Ducha Svatého. A křtili lidi ve vodě a měli . . . Veškerá znamení a zázraky, které provázely věřícího.

⁵² A také, tehdy za každého církevního věku, jak každý začínal temnět. Druhé kolo, třetí kolo, pak přes temný věk. A pak vyrukovali s falešným jménem, s falešným křtem, i ve vodě i Duchem Svatým.

⁵³ A pak kráčeli dále, příští věk, a trochu se vyjasňovalo. A pak byly určité dveře v mezeře mezi Filadelfským a Laodicej-ským Církevním Věkem.

⁵⁴ A pak se laodicejská stávala vlažnější a všechno TO opustila, až ji Bůh vyplivl ze Svých úst ven. To je pravda. To je Písmo.

⁵⁵ A každý historik a každý pravověrný věřící ví, že těchto Sedm Církevních Věků anebo "Sedm Zlatých Svícnů", jak říká Bible, bylo Sedmi Církevními Věky. Jako Starý zákon byl typem v Novém, jakmile dospěl ke konci.

⁵⁶ Ale má být obrovský otřes a oživení právě před dokonáním plnosti časů pohanů, než si to Židé opět vezmou zpět.

⁵⁷ Vzpomeňte si, pohané mají jen omezenou dobu milosti. Bible říká: "Rozsekali by zdi Jeruzaléma", Ježíš řekl: "Dříve, než by skončil čas pro pohany." To je pravda. Má to jistý předurčený čas skončení.

⁵⁸ A zjišťujeme věci, které tenkrát vykonali. Všimáme si znamení a zázraků, které tyto věci doprovázely a jak jim Kristus řekl, jak velmi divupiné to všechno bylo a jací byli oni. Pak začalo Světlo postupně temnět a temnět a posléze zhaslo. A pak přímo při skončení měly být postaveny pro Církev jiné otevřené dveře. Zastavme se přece, než do nich vstoupíme. Poslechněte a obraťte se k jinému prorocství, které mě teď napadá. Prorok řekl: "Nastane den, kdy nebude noc ani den."

⁵⁹ Jsem příliš hlasitý? [Shromáždění říká: "Ne."—vyd.] Když můžete, mohli byste mi to vyladit. . . Vím, že se to ozývá a to je důvod, proč mluvím trochu hlasitě, aby to lidé vzadu určitě slyšeli. Protože je To životně důležité.

⁶⁰ "A nastane doba, den", jak řekl prorok, "kdy nebude ani noc ani den". Jinými slovy, bude světlo, ale bude zamračeno, vidíte, zamračený den. "V čas večera bude Světlo." Jaký je to krásný obraz.

⁶¹ Tedy, když se rozednilo v tomto zamračeném dni, to znamená, že budou války a těžkosti a kolísání a rozdělování a církve a ismy a všechno ostatní. Nebude ani světlo ani tma. Bude to doba, kdy budeme vědět, že Bůh existuje a že Evangelium existuje, ale nebude možné skrze to prohlédnout. Víte, na co myslím? Budou

říkat: “Bible říká, že tenkrát učinili toto, o Letnicích to dělali v rané církvi, měli tato znamení a zázraky, ale naše církve to neučí.” Vidíte, je zamračeno, ani tma ani den. “Ale přece věříme v Ježíše Krista. Věříme v Jeho druhý Příchod a víme, že přichází.

⁶² Bible říká: “Nebude ani světlo ani tma.” Nebylo to možné nazvat dnem a nebylo to možné nazvat nocí. Ale všimněte si: “V čas večera bude Světlo,” v čas večera!

⁶³ Když východní lidé. . . Tato Kniha je východní Kniha; tedy, Bible je. Když se Světlo poprvé rozsvítilo nad ranou Církví v Efezu, tak si vzpomínáme, že jsme viděli, co se tam stalo; Světlo Boží přineslo Ježíše Krista a Duch Svatý se poprvé rozlil. Dal Světlo celému světu a napsal Bibli. Je to pravda? [Shromáždění: “Amen.”—vyd.]

⁶⁴ Nyní slíbil západnímu světu, slunce vychází na východě při začátku doby milosti a nyní zapadá na západě, na západní lidi. My jsme západní lidé. [Bratr Branham klepe třikrát na kazatelnu—vyd.] A slíbil, že bude oživení a že bude Světlo v čas večera. Jsou tady. Světlo svítí, “a tma je nepohltila”. To je ono. “Lidé milují zločiny více než dobré skutky.”

⁶⁵ Ale chystá se zapadnout za tamten obzor. A toto málo ze Světla, které ještě máme - držíme se toho. Podívejte se, je to stejné slunce, které vyšlo tam nad Židy a které zapadne tu nad pohany. Po celou tu dobu, těch dva tisíce let, měli tohle a tamhle a organisace a nařízení a tohle a tamhle. A lidé nevědí, kde stojí.

⁶⁶ Ale Bible slibuje, Bůh slíbil skrze proroka, že: “V čas večera bude Světlo.” Večer bude Světlo. Myslím, že jsme zde. Slunce zapadá. Celá příroda sténá, pláče po tomto dni. Všimněte si.

⁶⁷ Nyní se podíváme, že tehdy, v prvním církevním věku, měli podivné učení. Nejdříve vznikly nějaké “skutky”. Řekl: “Nenávidíš skutky nicolaitů (mikulášenců).”

⁶⁸ Ptám se, kým vlastně byli nicolaité? Probíral a probíral jsem dějiny stále znova, probíral jsem nejlepší komentáře, které jsem mohl najít a nikdo nemůže vědět, leč bylo to učení, založené nějakým mužem, Nic, Nicolas, který prý byl jedním z apoštolů, který nějak pobloudil ve víře. Založil učení anebo něco takového a z toho vznikli nicolaité. Byly to nejdříve skutky. A to, co bylo v Efezu “skutky”, stalo se v příštím věku “učením”. A pak to vešlo do temných věků a pronásledování.

⁶⁹ A toto stejné nicolaitské učení, které začalo tehdy za první církve, po prvních třech nebo čtyřech kolech apoštolů, se stalo skutkem. A začali si myslet: “Tak, tentokrát to bude ono.” Tedy, všichni víte, jak to dopadlo, vy čtenáři Bible.

⁷⁰ Tedy, začalo to kolem roku 600 po Kristu a . . . anebo 306, to co nazývají obrácením Konstantina. Sám nikdy nebyl obrácen. Chlap, který by dělal tak špinavé věci, jaké dělal ten muž, nebyl obrácen. To je pravda. Jediná věc, kterou vždy činil, a která

měla vůbec něco společného s náboženstvím, bylo, že postavil kříž na kostele svaté Sofie. Nebyl to důvod dostat se do nebe? Dobře. Řekl křesťanům, že kdyby vyhrál válku, stal by se pak křesťanem. A oni se modlili. A šel a vyhrál válku a vrátil se a řekl: "Dobře, připojím se k církvi." To je velmi pěkný příklad dnešního vlažného člena církve. To je pravda. Postavil na kostele kříž.

⁷¹ Po jeho smrti... Měl dva syny, tři syny: Konstantin, Konstantius a Konstans-tinopl, když nastalo dělení na východní a západní Řím a rozešli se. A tam tehdy vznikla otomanská říše, tedy kolem té doby.

⁷² A pak nastoupil asi druhý sled anebo třetí, čtvrtý sled apoštolů a pak se znenadání mezi sebou začali hádat. A rozešli se, byl to malý ismus.

⁷³ Lidé, vezměte si jakoukoli církev... Tenkrát, když tato Wesleyova metodistická církev měla moc, byla mocí, pokud tu byl John Wesley. A lutheránská byla také mocí v její době; a každá byla. A jakmile zemřel zakladatel, pobloudili.

⁷⁴ Když se Pán tehdy poprvé ukázal; když chtěli, abych začal a založil v tomto organizaci a tak podobně dále. Přišel jsem sem a viděl jsem, kde byl Dwight Moody, velký zakladatel Moodyho biblického institutu. A myslel jsem si: "Kdyby se jenom Dwight Moody dnes mohl dívat na tento biblický institut; co ten člověk tehdy hájil a co tam dělají nyní!"

⁷⁵ No a řekl jsem: "Podívejte se sem, co kdyby - co kdyby Wesley, Calvin, Knox, Finney, Sankey anebo Finney, kdokoli z nich, mohl dnes vstát a vidět, kde stojí církev!" Jemináčku! Vidíte, v prvním kole, když tam velký muž ještě stojí, drží Pravdu.

⁷⁶ Podívejte se na Dr.Dowie v Cion City, vždyť je to samý výsměch do očí Božího uzdravování, kdežto toto město bylo v tomto uzdravování založeno. Ale když zemřel Dowie, pak nastoupili... Blake, John Lake a všichni ostatní. Znenadání je to teď překroucené, až se do toho dostaly Sbory Boží a s nimi i velký houf formalistů atd. A církev poklesla a odpadla, je v hrozném stavu.

⁷⁷ Našel jsem tohle, Bible říká: "David sloužil Hospodinu dobře v jeho pokolení."

⁷⁸ Tak jsem řekl: "Pane, nechci žádnou organizaci. Ať Ti sloužím celým svým srdcem, dokud zde žiji." To je pravda. "Někdy v budoucnosti, až zde již nebudu, budeš mít jiného člověka. Někým mne nahradíš." To je všechno.

⁷⁹ Nesnažte se stavět tam, kde již stavěl někdo jiný. Nelze zapálit oheň na stejné půdě. Izrael musel pořád cestovat. Když přestali, nastal úpadek. Museli se stěhovat každou noc; zapalovat nový oheň každou noc; prostě se stěhovat dále. A stejně tak to musíme dělat my. To, co měl Luther, bylo skvělé; tak to bylo ve dnech Lutherových. To, co měl Wesley, bylo skvělé;

to byly Wesleyovy dny. To, co měli svátostní, bylo skvělé; to byly jejich dny. My žije v jiné době. Nyní se stěhujeme dále. A nastanou dny po nás a bude to stejné. Ale pojďme ve Světlo, dokud je Světlo zde.

⁸⁰ Uvědomuji si, že toto učení tam vzniklo náhle a potom se roztránilo na spoustu ismů, pak se obrátili Římané. Tedy, Římská říše byla od té doby, co Řím poprvé ovládl a získal pohanský svět od Řecka, po pádu Alexandra Velikého, převládajícím národem světa; Římané, pohanský věk. Daniel to řekl ve vidění. Za několik minut se k tanu dostaneme. Ale vždy, ta Římská říše měla převládající moc nad světem.

⁸¹ A pak se dozvídáme, že tam tehdy organizovali církev. Spousta lidí se sešla kolem roku 606 a nazvali se “ranými otci”, jako církevní otcové. Skupiny mužů se scházely a radily se o tom, co je třeba dělat. A založili organizaci.

⁸² Nechte mě, moji milí křesťanští přátelé, i protestanté i katolíci, nechte mě teď promluvit. No a tuším, že tu mám katolické přátele; neříkám to, abych zranil vaše city. Neboť počkejte ještě jenom několik minut a dostaneme do toho i Branhamovu modlitebnu, vidíte, pouhou minutu. Musíme jenom kázat Evangelium, jak je zde předestřeno. [Bratr Branham klepe pětkrát na kazatelnu—vyd.] Je jedno kde . . . Jan řekl: “A již jest i sekera k kořenu stromů přiložena.” Ať třísky lítají kamkoli se jim uráčí. To je pravda. Člověk musí kácet strany a takové věci.

⁸³ Ale podívejte se, tenkrát se organizovala první církev. Sešli se a organizovali první církev, která byla nazývána universální církví anebo katolickou církví v Římě. A katolík říká, že je “matkou církví”. A přesně to je pravda. Je matkou organizované církve. Správně. V dějinách světa byla poprvé organizována církev; dříve žádná nebyla od úsvitu času.

⁸⁴ Za dnů Izraele vlastně nebyly organizace. Oni byli národ a ne organizace. A Ježíš nikdy žádnou církev nezaložil. Žádný z apoštolů nikdy nezaložil církev. A během třech nebo čtyř pokolení po nich nebyla založena nebo organizována žádná církev. Chci, aby jste donesli učebnici dějin a ukázali na to místo prstem. Ukažte mi, kde to je. A již jsem četl Josefa a všechny vynikající historiky, které dnes na světě máme, o kterých jsem něco věděl, protože si musím být jist. Dělán ten výrok před tisíci lidí, musíte moci zdůvodnit a prokázat to, o čem mluvíte. To je pravda. Nikdy nebyla organizace. Ani . . .

⁸⁵ A svatý Petr nikdy nezaložil katolickou církev. Chci aspoň jeden příklad z dějin nebo sebemenší důkaz z Písma. Svatý Petr byl ženatý muž. Říkáte, že byl papežem. Petr byl ženatý muž. Bible říká: “Jeho tchýně trápena byla těžkou zimnicí a Ježíš ji uzdravil.” A pokud vím, svatý Petr nikdy nebyl v Římě. A není žádného historického důkazu, který by dokazoval, že byl v Římě. Tedy je to omyl.

⁸⁶ Ale organisovali a spojovali církev nazývanou universální církví. Tam složili universální modlitbu. Měli dokonalý soulad; všichni museli být spolu, všichni museli říkat totéž. Tatáž modlitba byla modlena.

⁸⁷ A vymysleli si spoustu míst Písma, některá brali z Bible, mnoho z nich, a jiná skládali sami. Ani jednou není ve všech svatých Knihách Bible zmíněn očištec, žádné “zdravas Maria”, nic podobného. Vždy a všude je Písmo proti tonuto. Nikdy v žádném čase nebyly takové věci. A když nějaké místo naleznete, tak máte výsadu, přijít zítra večer ke mně a opravit mě. Nikde tam není: přiveďte vašeho kněze či pastora. Není žádné takové místo v Písmu, kde to kdy bylo zmíněno.

⁸⁸ Jediná malá knížka Makabejských k tomu byla přidána a ta nebyla inspirována, věci byly přidány nebo od toho odňaty. Tato Bible je jediná pravá. Byla uznána ranými zakladateli a všemi ranými církevními historiky a všemi z doby pravověrného judaismu a nic nikdy nebylo uznáno, než tato Bible, kterou máme dnes.

⁸⁹ Nyní pak v tomto smyslu pozorně poslouchejte. Tedy si myslíte, že katolíci dostanou výprask. Okamžik, že ano.

⁹⁰ Tedy, pak organisovali katolickou církev a začali s pronásledováním... Museli se všichni všude, stát i církev, sjednotit a to se předávalo od pohanského Říma k papežskému Římu. Jinými slovy, vycházejíce od pohanské pověry, přijali křesťanství ve své vlastní podobě. Vidíte? Nemohli pochopit, proč ten člověk prostě stál a modlil se ničemu. Byli to pohané, tedy sundali Venuši a postavili Marii; sundali Jupitera a postavili Petra, aby měli jakousi sochu, které by se klaněli. No a klaněli se tomu. A složili universální modlitbu a modlili se ji latinsky, aby neselhala atd. Říkají vždycky totéž.

⁹¹ A nemůžete diskutovat či debatovat s katolickým knězem ani se žádným katolíkem na základě Bible.

⁹² Jeden, ten mladý kněz tuhle dole, seděl úpině nedávno v mém daně. Řekl: “Vy protestanti čtete Bibli a zůstáváte doma. My katolíci chodíme do kostela a klaníme se.”

Řekl jsem: “Ale čemu? To je ono. Tak zodpovězte mi to.”

Řekl: “Bůh je ve Svě církvi.”

⁹³ Řekl jsem: “On... ani špetka z Písma to neříká.” Řekl jsem: “Bůh je ve Svém Slově. Řekl: Třebaže slovo každého člověka je lež, Moje je pravda.”

⁹⁴ Řekl: “Nemyslíte si, že by celá skupina mužů, kteří se spolu radí, mohla mít více autority, než jeden jediný člověk?”

⁹⁵ Řekl jsem: “Ne. Je-li onen člověk ve vůli Boží, pak má on pravdu.” To se vždycky prokazovalo.

⁹⁶ Jako s Jozafatem a Micheášem, co jsme právě nedávno měli v lekcích, minulou neděli, když Micheáš vystoupil. A čtyři sta kazatelů tam stálo a říkalo: “Táhni! Hospodin je s tebou. Táhni! Hospodin je s tebou.”

Jozafat řekl: “Není tu ještě jeden?”

On řekl: “Je tu Micheáš, ale já ho nenávidím.”

Řekl: “Poslechněme, co říká.”

Řekl: “Táhni, ale viděl jsem Izrael rozptýlený jako ovce.”

Řekl: “Nepověděl jsem vám?” Vidíte?

⁹⁷ Tak kdo měl tenkrát pravdu? Když tam čtyři sta vyučených proroků stálo před tímto člověkem a přece jeden malý otrhaný náboženský fanatik tam vzadu měl pravdu. Správně. Opravdu. Měl. Měl pravdu. Dostal za to facku a byl zbit, ale měl pravdu.

⁹⁸ Tedy, je jedno, kolik lidí říká to a kolik lidí říká ono, důležité je to TAK PRAVÍ PÁN. To je pravda. Často budete muset stát o samotě, mnohokrát, když budete za Slovem Božím, ale buďte si jisti, že stojíte za tím, co řekl Pán.

⁹⁹ Tedy, tu církev organisovali, to mohutné tělo, katolickou církev, která převládá nad všemi ostatními náboženstvími, dnes v křesťanském světě převládá katolicismus. Ale říkají: “Nepotřebujete. . . My ne. . .”

¹⁰⁰ Říkáte: “Odkud jste to vzali ‘nejíst maso’? Odkud jste to vzali ‘ať se kněz nežení’? Odkud jste to vzali?”

¹⁰¹ Řekl: “Neučíme Bibli.” [Bratr Branham klepe několikrát na kazatelnu—vyd.] Řekl: “Církev je hlas. Nevadí, co říká Bible; platí, co říká církev.”

¹⁰² Ale Bůh řekl: “Třebaže slovo každého muže je lež, Moje je pravda.” [Bratr Branham klepe 3x na kazatelnu—vyd.] Tedy, musíte si vybrat.

¹⁰³ Tedy, to nicolaitské se stalo učením a potom se stalo pronásledováním. No a v těch posledních dnech to opět vyjde najevo. Potom vznikla oáza v dobách temna a pronásledování; a potom byla přestávka kolem první reformace, kterou představoval Martin Luther. Martin Luther protestoval proti katolické církvi a proto tam vystoupil a vzal přijímání. . .

A řekli: “To je tělo Kristovo.”

¹⁰⁴ On řekl: “Není to tělo Kristovo, je to oplatek a to je všechno.”

¹⁰⁵ Oni věří, že je to svatá eucharistie, která: “A *svatá eucharistie* znamená ‘Duch Svatý’. A když se přijímá, přijímá se do těla i Duch Svatý.” A to je omyl.

Duch Svatý je křest Ducha.

¹⁰⁶ Ne takto: “Když skutečně nastal den Letnic, přišel kněz a dal jim svatou eucharistii, oplatek na jejich jazyky.” Ani takto: “Přišel kněz a postříkal je vodou a podal jim ruku.” Ne, pane.

¹⁰⁷ “I stal se rychle zvuk z nebe jako valícího se větru prudkého a naplnil všecken dům, kde seděli.” To je Písmo. To je to opravdové. Tak se to stalo v této Církvi a totéž se stalo, když Světlo zaskvílo dnešního dne. Tam Světlo proniklo tenkrát a sem proniká Světlo dnes.

¹⁰⁸ Když budete mít pochybnosti o nějakou mnou citovanou část Písma, tak to prostě položte . . . Udám vám místo, kde se to nachází v Písmu. Dobře. Ovšem, v takovém krátkém čase jako toto . . . Obvykle, když to probíráme, trvá to týdny a měsíce. Naprosto každou část Písma prostudujeme a lidé s sebou mají své Bible. Ale jsou-li pochyby, dejte mi to najevo. Dobře.

¹⁰⁹ Pak Martin Luther. Pak přišel Martin Luther a po něm John Wesley.

¹¹⁰ Martin Luther vyrukoval s katechismem a spoustou jiných věcí. Vyrukoval se křtem, dával trojjediný křest, což se nikdy v Bibli neučilo, nikdy se to v Bibli neučilo. V Bibli nikdy nikdo nebyl pokřtěn trojjediným křtem a kdyby to tak bylo, pojdte sem a ukažte mi kde. Prostě to tam není.

¹¹¹ Jediný způsob, jakým bylo poručeno křtít, byl takovýto: “Běžte a učte všechny národy”, což tenkrát řekl Pán, “a pokřtíte je ve Jméno,” a nikoli jménem, “do Jména; Otec, Syn, Duch Svatý”. A apoštolé se otočili a začali křtít všechny Jménem Ježíše Krista a zařídili, že kdyby někdo byl již pokřtěn nějakým jiným způsobem, musel přijít a nechat se opět pokřtít, dříve, než mohl obdržet Ducha Svatého. A pak přišla katolická církev . . .

¹¹² Ukažte mi jedno jediné místo v Bibli, kde byl kdokoli pokřtěn jménem “Otce, Syna a Ducha Svatého”. To je dost jednoduché, že ano? Sobota večer je večer otázek, budeme to moci vysvětlit. Dobře. Dobře. Když mi někdo může ukázat místo, kde byl někdo pokřtěn jménem “Otce, Syna a Ducha Svatého”, pak sejdu dolů z kazatelny a řeknu, že jsem pokrytec. A když byl někdo pokřtěn nějakým jiným způsobem, tak musel opět přijít a nechat se pokřtít Jménem “Ježíše Krista”, aby obdržel Ducha Svatého. Přesně tak to bylo. Tak to říká Bible.

¹¹³ Tak vidíte, vzali jsme si teorii místo pravdy. Vždyť se podívejte na Písmo. Neříkejte toto: “No, bratr Branham to řekl.” Podívejte se ihned do Písma. Vemte si do rukou vaši koncordanci a najděte to. A potom . . .

¹¹⁴ Všimněte si, každá z těch církví měla Jeho Jméno, než nastal tento temný církevní věk.

¹¹⁵ A podívejte se, jak to bylo předzobrazeno v-v Pravověrné církvi. Když probíhal nejtemnější věk Židů, když žil Achab, v rozkvětu po-po velkém králi, který ho předcházela a přivedl Izrael do překrásného stavu, a odešel a oženil se s tou malou princeznou, Jezabel, která byla modlářkou a přivezl ji, a tím modlářství, do Izraele. Nevzpomínáte si na to? Tento velmi krásný předobraz.

¹¹⁶ Když se protestantismus oženil s romanismem, přineslo to modlářství zpět do křesťanství v temném věku; přesně-přesně tak, geograficky.

¹¹⁷ No a podívejte se, jak to vypadá na této straně. Co tu máte? Náhradou Ducha Svátého; oplátek. Náhradou křtu vodou ve Jméno Ježíše Krista; Otec, Syn, Duch Svátý. Všechno nahradili. Mohu to dokázat Písmem; náhražka za náhražkou.

¹¹⁸ A Martin Luther s tím souhlasil. John Wesley vystoupil s toutéž věcí a také s tím souhlasil. Nikdo nikde v Bibli nebyl pokropen. Nikdy se nestalo nic takového. Nikdy v Bibli nebyly žádné takové věci, žádné pověření ani žádný příkaz pro to všeobecně. Ale přece se to dovoluje. To je pravda. Vystoupili s tou malou solničkou a s ní vás pokropili. Proč? Začala s tím katolická církev a vy se tomu klaníte. Správně.

¹¹⁹ Nějaký chlap mi nedávno řekl: “Vy nejste...Jste pouze antikatolí. Jste...”

¹²⁰ Řekl jsem: “Ne, bratře. Jsem protestant. Protestuji proti té věci.” To je pravda. Jako kazatel Evangelia s těmito dětmi Božími zde jako mými kandidáty pro nebe a mám jim kázat a sedět před nimi jako učitel s znameními a zázraky a byl bych pokrytec, kdybych se nezastával toho, co je pravda. Řekl jsem: “Ano, pane. Budu za tím stát i když mě to zabije. Budu. Budu prostě učit to, co je v Bibli.”

¹²¹ A jsem připraven v každou chvíli o tom s kýmkoli diskutovat, vidíte, ať je to papež z Říma anebo arcibiskup anebo kdokoli. Vidíte? Ano, pane, to je pravda. Jestliže se mi líbí, přijďte mi to dokázat. Nyní se nemylim, protože cituji Písmo. Vy... Nepřijímám vaše učebnice, tohleto je jediná učebnice. [Bratr Branham klepe čtyřikrát na kazatelnu—vyd.]

¹²² Nyní dejte pozor na to, jak vyrukovali s touto formalitou.

Nyní v posledních dnech přijde pronásledování.

¹²³ Teď začneme ve 13té kapitole Zjevení. Všimněte si, prosím, dále v této kapitole bylo řečeno: “Tedy pohleděl jsem, a aj, Beránek stál na hoře Sion...” Ne, promiňte, nejsem u správného verše, u správné kapitoly, četl jsem ze 14té kapitoly. 13ta kapitola:

I viděl jsem šelmu vystupující z moře, kteráž měla sedm hlav a deset rohů. A na rozích jejích deset korun, a na hlavách jejích jméno rouhání.

¹²⁴ Co je to *rouhání*? To je “dělat si legraci, hanobit, vysmívat se něčemu”. Tedy podívejte se, měla “sedm hlav, deset rohů”. A podívejte se, jak “vystoupila z moře”. Tak ve Zjevení 17, pro ty z vás, kteří si to všechno zapisují, 17,15, bylo řečeno, *vody* představují “lidi a zástupy”. Tedy tato *šelma* představuje “moc, nebožskou mocí”. “Šelma vyzvednutá vzhůru z lidu a stála na písku mořském. A viděl jsem šelmu...”

*Byla pak šelma ta, kterouž jsem viděl, . . . pardovi, . . .
nohy její jako nedvědi, . . . ústa její . . . ústa lvová. I dal jí
drak sílu svou, a . . . trůn svůj, i moc velikou.*

125 “Drak!” Nyní musíme zvážit dvě věci. Pozorujte tu šelmu. Měla v sobě čtyři charakteristické vlastnosti.

126 A vezměte si Daniele 7, pro vás, kteří si to zapisují. Daniel viděl totéž vidění osm set let předtím, viděl to vidění. Viděl tyto šelmy od sebe odlišné na začátku pohanské vlády.

127 A tady jsou opět. Jan to vidí a konec toho . . . [Prázdné místo na pásku—vyd.] . . . pohanské vlády, všechny čtyři šelmy jsou zastoupeny v jedné. Tito stejní staří ďáblové, démoni, kteří posedli každé království Římanů skrz naskrz a Řeků atd. Během celé pohanské éry, sešli se a spojili se do jedné jediné šelmy. Hned ji najdeme a uvidíme, kdo je. Správně. Všichni z těch, tedy leopard, lev, to všechno je v tom draku. Kolik z vás ví, co je ten drak? *Drak představuje “Řím”*. Jo.

128 Přečtěte si to. To je snad ve vašich hlavách trochu zpochybňováno. Dejte mi Zjevení 12tou kapitolu, okamžik, prosím. Podívejme se sem na Zjevení 12. Podívejte se.

I ukázal se div veliký na nebi: žena . . .

129 Co představuje *žena*? “Církev.” Tohle je nevěsta. Je to církev, opravdová církev.

*. . . žena oděná sluncem, pod jejímiž nohama byl
měsíc . . .*

130 Pohleďte, měsíc byl pod ní . . . “Slunce u její hlavy, měsíc pod jejíma nohama.” *Slunce* bylo “plností času milosti”. A *měsíc* byl “plností času zákona”. Ta *žena* byla “pravověrnou církví” a stála nad zákonem. Zákon umíral, protože zákon byl pouze stín, je jenom odraz slunce (je to pravda?), který tvoří měsíc. A zákon pod jejíma nohama; již prožila tu dobu. A všimněte si, jak zde byla oblečena.

. . . a na jejíž hlavě byla koruna dvanácti hvězd.
(Církev je korunována učením dvanácti apoštolů, vidíte.)

A jsuci těhotná, křičela, pracující ku porodu, a trápěci se, aby porodila. (To byla pravověrná církev. Podívejte se.)

I-I vidín jest jiný div na nebi. Nebo aj, drak veliký ryšavý ukázal se, maje hlav sedm . . . (vidíte, zapamatujte si tu sedmičku, “sedm hlav” vždy) *sedm hlav . . . rohů deset, a na těch hlavách svých sedm korun.*

Jehož ocas strhl třetinu hvězd s nebe, a svrhl je na zem. Ten pak drak stál před ženou, kteráž měla poroditi, aby, jakž by porodila, Syna jejího sežral. (Podívejte se!)

*I porodila Syna Pacholíka, Kterýž měl spravovati
všecky národy prutem železným. I vytržen jest Syn její
k Bohu a k trůnu Jeho.*

¹³¹ Pravověrná církev tam stála; slunce na ni svítilo; učení dvanácti apoštolů. Dobře. Stála s měsícem pod svýma nohama, zákonem, stínem budoucích věcí; Světlo Evangelia nyní svítí, zákon zbledl a zmizel, když vyšlo slunce.

¹³² “Trápila se, aby porodila, i porodila Syna Pacholíka”, Kterýž byl Ježíš Kristus, “i vytržen jest Syn její k Bohu. Ale jakmile . . .” Tu je to. “Jakmile drak, který byl ďábel, viděl, že žena měla porodit, stál vedle ní, aby, jak by porodila, Syna jejího sežral.”

¹³³ A když se Ježíš narodil, Římská říše vydala rozkaz, aby byli zabity všechny děti do dvou let, aby zabili Ježíše Krista. A Bůh na ně ušil boudu a vzal Ježíše dolů do Egypta a skrýval Ho stejně jako skrýval Mojžíše.

¹³⁴ Tento je červený drak, ďábel. Kde je jeho trůn? Ne v Rusku, ale v Římě! A bylo řečeno: “Ďábel mu dal svůj trůn a autoritu, tomuto červenému draku”, ne Rusku.

¹³⁵ Slyším, jak velcí kazatelé říkají: “Rusové jsou tím antikristem.”

¹³⁶ Vždyť Rusové nemají s antikristem nic společného. Je to komunismus. Falešnost protestantismu a katolicismu vytvořila komunismus. Příčina, proč je Rusové tam odtud vyhnali, byla ta, že měli všechny peníze. A měli všechny modlitby k svatým, tedy si postavili největší budovy a měli všechno bohatství lidu a tak je zabili. A bylo vidět, že duchovenstvo nežilo nijak jinak a vůbec se neodlišovalo od zbytku světa, tedy je vyplivli a utvořili komunismus.

¹³⁷ Dáte-li mi ještě jeden večer, tedy, když mi Bůh dá, dokážu vám, že komunismus přímo nahrává Bohu do rukou, aby zničili římský. . . A pamatujte si to, řeknu to jako Boží prorok, Ruská říše svrhne atomovou pumu na Vatikán a zničí v jedné hodině. TAK PRAVÍ PAN. A Bible říká, že Bůh vzal tyto kruté zatvrzelé muže do Svých služeb. A byli nástroji v Jeho rukách, “aby naplnili Jeho vůli” a odplatili jí tím, co jí patří. To je přesně ono. To je Slovo.

¹³⁸ Bratři, nepoznáváte, jak záludné jsou tyto záležitosti! Vzpomínáte, Ježíš Kristus řekl, že antikrist bude tak velmi blízko, že by svedl i vyvolené. Řekl: “Nenechte se svést.” Řekl: “Nebuďte jako pohané, modlící se stále znovu: ‘Zdrávas Maria, požehnaná jsi a milosti plná a požehnány jsou. . .’” Řekl: “Nebuďte jako pohané, kteří používají pouhé opakování.” Řekl: “Nenazývejte žádného člověka ‘otcem’ na této zemi, jeden i druhý, ani . . . neboť máte jednoho Otce a ten je v nebi.”

¹³⁹ Ale obrácíte se a spolčujete se stím stejným, protože je to populární. Ďábel měl vždy něco populárního. Vždy, od počátku

to byla "forma pobožnosti". Kain měl totéž, jeho duch se sem pohybuje skrze antikrista; a přibližuje se také Abel, onen zabitý. To je pravda. Všimněte si toho, no a podívejte se.

¹⁴⁰ Všechny tyto šelmy z minulosti jsou nyní vměstnány do jedné jediné šelmy zde, která se jmenovala "červený drak", ďábel.

Obráťme se k 15tému verši 13té kapitoly.

¹⁴¹ Nyní vidíte, že Řím byl byl "sídlo satana". Sedmihlavá šelma s deseti rohy stála u Dítěte, Dítěte Krista, aby Ho sežrala, jakmile se narodí. Kdo to udělal? Heródes, Řím; vždy to tak bylo. Hned, když budete mít čas, obrátíme se k Danielovi, pomůže-li nám Pán, a uvidíme.

¹⁴² Jako všude v Písmu, od začátku pohanské éry a dokonce od Genesis, mohu dokázat, že Babylon vznikl v Genesis a končí ve Zjevení. Začal tehdy s Nimrodem, synem Cháma, prošlo to modlářstvím, aby donesli modly a klaněli se jim. A přetrvalo to až do té doby a v těch posledních dnech se to stalo tak záludné, že přijal jméno křesťanství a přece je to modlářství!

¹⁴³ Neřekl to velký svatý Pavel ve druhé Tessalonicenským? Přečtěme si to, než půjdeme dále. Druhá Tessalonicenským, druhá kapitola a dovíme se, co tomu říká Pavel. Již to viděl v Duchu, dříve než se to vůbec dostalo k tomuto dni, ve kterém žijeme my.

¹⁴⁴ Jemináčku, jaký je ten den, ve kterém žijeme, jaká je ta tma, ve které žijeme. Ženy a muži se shromažďují zde dokola v pohanské tmě, aniž by to tušili. Jaká je-jaká je to škoda! Jak ten den . . .

¹⁴⁵ Pavel řekl: "Neboť nenastane ten den, leč až prvé přijde odstoupení a zjeven bude ten člověk hřícha." No podívejte se, on jej prohlašuje za člověka. Je to pravda? [Shromážděn říká: "Amen."—vyd.] Pavel řekl: "Byl to člověk hřícha, protivící a povyšující se nade všecko, což slove Bůh, takže se v chrámě Božím jako Bůh posadí." Člověk uctíváný jako Bůh; člověk, který by sem byl umístěn jako předmět uctívání. A řekl: "Neboť nenastane ten den, leč až prvé přijde odstoupení." Co je to? Vlažný stav církve. Dobře.

¹⁴⁶ Poslouchejte, nechte mě vám to přečíst, prosím, Druhá Tessalonicenským. Dobře. Mohu teď najít správné místo, kde začít, abychom nemuseli tolik číst. "Nesvodíž vás", 3tí verš, Druhá Tessalonicenským, 2há kapitola.

Nesvodíž vás žádný nižádným obyčejem. Neboť nenastane, leč až prvé přijde odstoupení, (tedy Laodicejský Církevní Věk) . . . a z jeven bude ten člověk (č-1-o-v-ě-k, jednotné číslo) člověk hřícha, syn zatracení, (na místě, místo Syna Božího), syn zatracení,

Protivící a povyšující se nade všecko, což slove Bůh, aneb čemuž se děje Božská čest, tak že se v chrámě

*Božím jako Bůh posadí, počínaje sobě, jako by byl Bůh.
(Přijímající zpovědi!)*

¹⁴⁷ Nepovídej mi, můj katolický příteli! [Bratr Branham klepe čtyřikrát na kazatelnu—vyd.] Jak říkáš, že “věříš pouze v jedno manželství; katolická církev mluví o jednom manželství”. Když nemáte peníze, je to v pořádku. Ale nechte mě vypravovat, právě zde mezi mými vlastními lidmi; sedí tu mladá žena, matka tu sedí a tatínek také a ještě tu sedí jedna žena s malým chlapcem. Ta dívka se provdala za protestantského chlapce; rozešli se a odešli od sebe. Tak se potom znenadání chtěla tatáž dívka provdat za katolického chlapce; a musela platit spoustu peněz a až se vrátila, bylo zjištěno, že “se vůbec nikdy neprovdala za tohoto protestantského chlapce”. Zde je Howard, jeden z mých vlastních lidí. . .

¹⁴⁸ Tak dobře, právě zde nahoře. . . Nebudu je jmenovat. Má dceru a dceři je asi dvacet šest let. Opustila svého manžela tam dole v Milltownu a utekla a provdala se za katolického muže. A tomu říkali: “On musí opustit církev.” Tak platili tolik peněz, aby ona byla “proměněna opět v pannu” a aby se mohla provdat za tohoto muže. Kravina! Proměnit ji opět v pannu? Ona je v očích Božích vdaná a žije v cizoložství. Přesně to je pravda. TAK PRAVÍ PAN, také. Pravda.

¹⁴⁹ Taková hanba! “Platí jim tolik peněz.” To je příčina, proč se staví všechny tyto velké kostely a školy. Tím způsobem. Celý svět. . . Vy to zde ve Spojených státech neznáte. Měli byste mě jednou následovat do zahraničí a dozvíte se. Jistě, pane. Pojd' bratře tam, kde oni mají navrch.

¹⁵⁰ Mohu vám donést skutečný obrázek, bratr Koop jej právě nasnímal a mně poslal, protestantského kazatele, kazatele Ducha Svatého, který ležel na ulici a byl dost silně oteklý. On a jeho manželka a malé děvče, všichni tak otekli, protože kázali Ježíše Krista a sílu zmrtvýchvstání a že lidé mohou být spaseni a přijmout Ducha Svatého. Zavraždili je na ulici a nedovolili, aby byli pohřbeni a plivali na ně den po dni. To je pravda.

¹⁵¹ Právě tam, kde bratr Osborn musel být chráněn puškami, aby je mohl odnést. Přišli tam a jeden. . . Skupina kněží se totiž dohodla na vraždě tohoto mladého muže. A jeho žena zrovna porodila dítě. A tak šli po ulici a byli doprovázeni dolů k hrobu, aby ho pohřbili. A ta matka šla s miminkem, plačíc, za mrtvým manželem. A lidé se dívali z oken, byli to poctiví dobrosrdeční lidé, a říkali: “Jestliže je to přání katolické církve, my to popřeme.” A tisíce z nich je následovaly po ulici. Bratr Osborn tam měl probuzení, takže ho nemohli vypovědět ze země. Měl příliš mnoho přívrženců. Přesně to je pravda.

¹⁵² Ach, takové pokrytectví. Já vím, že je to špatná podívaná. Ještě, prosím, buďte tiše, katoličtí přátelé. Za několik minut to vezmeme ještě z druhé strany. Dobře. Všimněte si.

153 Nyní půjdeme trochu dále. Všimněte si toho. Nechte mě vám to vyložit. Snad budu mít čas, mám ještě třicet minut. Dávejte pozor. Teď ať se každý čtenář vrátí na malou chvíli ke svému vlastnímu rozumu, pro tuto duševní představu. Když . . .

154 Každý pravověrný věřící zde ví, že pohanská vláda začala s králem Nabuchodonozorem. Je to pravda? [Shromáždění říká: "Amen."—vyd.] Každý pravověrný věřící to ví. A král Nabuchodo-nozor měl vidění a Daniel mu je vyložil. Je to pravda? ["Amen."] A v tomto vidění byla hlava ze zlata, která představovala Babylónskou; druhá byla Médská a Perská; potom byla Řecká říše, pak Římská říše. A ke konci Římské říše, byl odlomen Ježíš Kristus, ta Skála z hory, bez pomoci rukou, Který se kutálel a rozbil sochu (je to pravda?), a pokryl zemi. ["Amen."] Každý to ví. Každý věřící to ví.

155 A tak v posledních dnech, když se rozštěpili na mnoho různých království atd., až k prstům, tam bylo železo a hlína. A to znamená, prorok řekl: "Jak jste poznali, železo a hlína se nedají smíchat, ani k sobě tyto látky nelnou." Ale tato semena smíchají. . . Jinými slovy, ožení se s nimi a snaží se vychovávat jejich děti a takovým způsobem je lákat pro tyto moci. Vždyť víte, že je to pravda. Ale má to přece trvanlivost a vy lidé před tím poklekněte, "Ó," říkáte, "je to divuplné".

156 Podívejte se na tohoto Stevensona anebo jak se jmenuje. A jeho. . . tam nahoře. Jak se vlastně jmenuje? Právě jsem zapomněl. . . Ten chlap nahoře, který kolem sebe tropí tolik povyku. [Shromáždění říká jeho jméno—vyd.] Jo. Jemináčku!

157 Tyto Spojené státy jsou zkažené až do morku kostí. Jistě. Mohu vám dokázat, jak tenkrát. . . Tahle žena, tam ve Zjevení 12, když. . . Její Pacholík byl vytržen, aby seděl na Trůně Božím, a když tam seděl, ta žena utekla na poušť, kde o ni bylo pečováno tisíc dvě stě šedesát dní. Což je přesné datum vylodění u Plymouthské skály, přesně tehdy, když sem církev přišla pro svobodu náboženství a ustanovila se zde.

158 A budeme číst dále ve 13té kapitole Zjevení a budeme sledovat 15tý verš. A nyní okamžik počkejte, předtím se chci vrátit k tomuto místu, kde stál u moře, no a kdybych jenom mohl najít to místo, kde, lltý verš.

Potom viděl jsem jinou šelmu vystupující z země, (ne z-z vody) . . .

159 "Ze země." Tenkrát byla voda hustotou a velkým množstvím lidí a tak tentokrát vystoupila tam, kde nebyli žádní lidé, tedy ve Spojených státech.

. . . a měla dva rohy, podobné Beránkovým, . . .

160 "Dva rohy podobné Beránkovým", ne beránkovi. Co je to? Je to náš americký bizon. Určitě. Vidíte, to je on, "se dvěma rohy jako beránek." Ale copak dělá? Měl nejdříve svobodu

náboženství; choval se jako beránek, ale vzpomeňte si, nikdy se nestal starým beranem. On byl beránkem. Té zemi je pouze sto padesát let, víte, je to jenom beránek.

. . . ale mluvila jako drak.

Kteráž všechnu moc první té šelmy provozuje před tváří její; a působí to, že země i ti, kteří přebývají na ní, klanějí se. . . šelmě té první, jejíž-to rána smrtelná uzdravena byla.

A-a činí divy veliké, tak že i ohni rozkazuje sstupovati s nebe na zem. . . (Atomová bomba a vodíková; chytrý a inteligentní národ atd., který těmi věcmi podvádí jiné národy.)

¹⁶¹ Spojené státy přijdou do doby, kdy se církev a stát spojí. A protestanté a katolíci budou spolupracovat a bojovat proti komunismu. A přesně to nahrává Bohu do rukou.

¹⁶² A vy protestanté, kteří tam ležíte a čtete si časopisy s milostnými příběhy místo Bible! Jste tam venku, flákáte se, chodíte na zábavy místo na modlitební shromáždění; hádáte se mezi sebou o hloupých malicherných věcech, na kterých tolik nezáleží. [Bratr Branham luská prsty—vyd.] Měli byste být někde na kolenou, kdybyste věděli, co znamená věčnost.

¹⁶³ Všimněte si krále Nabuchodonozora tehdy na začátku, když nastal pohanský věk. Podívejte se na to, jak přicházel. A stejně jak přicházel, a tak se dozvíte, že odcházel tímtež způsobem. Víme, že existuje začátek času. Je to pravda? [Shromáždění říká: "Amen."—vyd.]

¹⁶⁴ No a podívejte se, když král Nabuchodonozor . . . když Daniel byl poslán tam dolů, byl to chytrý prorok, když se všichni ostatní Židé pokorili a klaněli se Římane . . . anebo Babylónanům. Ale tři až čtyři muži; tři (Sidrach, Mízach a Abdenágo), a Daniel, kteří se rozhodli ve svém srdci, že budou sloužit Bohu. A pak hodili Sidracha do toho atd. . . A Daniel se stal velkým mužem i před králem Nabuchodonozorem a Balsazarem atd. Když se stal velkým mužem, no hleďte, král Nabuchodonozor udělal sochu ze zlata a postavil ji na poli a řekl, že se jí všichni musejí klanět.

¹⁶⁵ Všimli jste si někdy nevinnosti toho a čím podoba to byla? Danielova, tedy podoba člověka. A neřekl on, ten pohan: "Duchové bohů." A stejné je to dnes, mají z nich tři nebo čtyři. "Duchové bohů bydlí v něm" a tak udělali sochu Daniele. A řekl: "Všichni, kteří se nebudou klanět této soše, budou házeni do pece ohnivé." Všimněte si, že Daniel není v této chvíli na scéně. Chápete, jak to myslím? "A každý, kdo se nechtěl klanět touto obrazu, měl být rozřezán na kousky anebo hozen do lvího doupete anebo spálen v ohnivé peci anebo tak nějak, jako trest."

¹⁶⁶ Tak začala pohanská doba s pohanskou formou uctívání a s pronásledováním, aby se tomu všichni klaněli. A Bible předvidá,

že to skončí stejně, se “svatým Mužem”, Ježíš Kristus; a s Jeho sochou, které se klanějí atd.

¹⁶⁷ Vzpomínáte si, jak ve Foxově knize mučedníků drželi před nimi krucifix, přivazovali ke každé ruce vola a říkali... Když nezapřete protestantismus a nestanete se katolíky a “nebudete líbat krucifix”. Pak hnali jednoho vola jedním směrem a druhého jiným směrem a roztrhali je. Upalovali je na hranicích, dělali jim všechno možné. Byl jsem ve starých katakombách; vím, o čem mluvím a vidíte, je to pravda. A tam leželi. A všimněte si, jak prožívali časy mučednictví před Martinem Lutherem. Tedy podle Bible.

¹⁶⁸ No a zase si pozorně všímejte. Chci, abyste si všímali velkých věcí. Jak se rozpadlo toto babylónské království? Jedné noci si vzali svaté nádoby Boží a začali z nich pít víno, skvěle se bavili, přivedli si spoustu žen, souložnic, a tančili a hýřili a pěkně oslavovali. Je to pravda? [Shromáždění říká: “Amen.”—vyd.] V té chvíli se objevilo na zdi písmo: “*Mene, n mene, tekel, ufarsin.*” Je to pravda? [“Amen.”] A odešli a přivedli všechny jejich Kaldejské, jejich chytré muže, tyto vlašné členy církve, a žádný z nich to nemohl číst. To je pravda.

¹⁶⁹ Ale měli tam muže, který uměl číst neznámé jazyky, hallelujah, a mohl to vyložit. Vidíte, co si myslím? Uměl vykládat neznámé jazyky. Tak to dopadlo.

¹⁷⁰ Atak je to s ní nyní, se silou Ducha Svatého nad národem napiněným křtem Ducha Svatého, ten národ má moc a znamení a zázraky. Tam kráčí pohanská církev. To je ten zbytek.

¹⁷¹ Tak ta doba nastala a stejně tak skončí. Skončí klaněním se polopohanskému náboženství a nucením k němu. A Bůh k tomu přichází v rozhodující chvíli a píše neznámým jazykem a ten muž to vykládá. Uměl vykládat. Neznal tuto řeč; ani nikdo jiný ji neznal. Ale měl téhož Ducha Svatého, který mu to pomohl vyložit a který i dnes přebývá v Církvi.

¹⁷² Říkáte tomu “fanatismus”. Přiznávám se, že je toho mnoho, ale bratře, je také jedno pravé. To je pravda, je také jedno pravé. Dábel vám na cestu předhazuje všelijaký padělek, aby vás zmátl. A jestliže už nemyslíte na Boha, tak to dokládá, že se nevelmi zajímáte o vlastní duši a měli byste se pokorit a číst svou Bibli a modlit se a prosit Boha.

¹⁷³ Prostě vstávejte a říkejte: “Bože, je mi to jedno, kolik návnad pokládáš. Vidím Tvou Bibli a jsem rozhodnut!” To je pravda. “Slíbils mi to, semeni Abrahamovu.”

¹⁷⁴ Zavolal-li vás Bůh, dojdete k tomu; ale jestliže jste nebyli zavoláni, pak je mi jedno, jak jste zbožní, přece jste ztraceni; je to prostě tak, nemůžete přijít. Nikdo nemůže, ledaže by ho On povolal. A není to Jeho vůle, aby někdo zahynul, ale mnoho z vás zahyne, protože jste vůči tomu příliš neteční.

¹⁷⁵ A obcházíte kolem dokola a vidíte něco, co vypadá fantasticky a zastíněně, tak říkáte: "Vždyť Dr. *Ten-a-ten* řekl *to-a-to* atd." A pak se procházíte a rouháte se Duchu Svatému, vždyť víte, že je to pravda, a to nemůže být odpuštěno.

¹⁷⁶ Za několik minut se dozvíte, co je znamení d'ábla, co-co je pečeť d'ábla, znamení šelmy. "Kdokoli mluví proti Duchu Svatému, pak jemu nebude nikdy odpuštěno. Ani v tomto světě, ani v příštím světě." Podívejte se na tu první církev a na to, co dělali. Dejte pozor na tuto druhou církev! Snadno byste se mohli uzavřít před Královstvím Božím a zasvětit se d'áblu; budete tam venku, kde není "žádné odpuštění, ani v tomto světě, ani v příštím". Skutečně. Tedy buďte opatrní, chovejte se uctivě. Buďte opatrní na to, co děláte, neboť nevíte, co se stane.

¹⁷⁷ Nyní vidíte, jak se to všechno kupí. Mám dvacet minut. Chci, abyste se se mnou obrátili k 17té kapitole Zjevení, abychom za několik minut skončili. Ted' chceme najít cestu darů. Poslouvejte pozorně. Čtete se mnou. Otevřte vaše Bible a připravte se na čtení. To by mělo všechno zpečetit.

¹⁷⁸ Vzpomeňte si, jsou dvě znamení, jedno je odpadlictví, druhé je Duch Svatý. Jedno je znamení d'ábla.

¹⁷⁹ Vzpomeňte si, již jsem to říkal, že raná katolická církev... No, katoličtí lidé, sed'te několik minut uctivě. Raná katolická církev si utvořila vlastní názor na tuto věc. Měla falešné učení oltářní svátosti - přijímání oplatku místo křtu Duchem.

¹⁸⁰ Protestanté přijali podání rukou nebo přísahání; oboje z toho, podle Slova Božího, není správné. Toto je podrobná formulace. Začali křtít "Otcem, Synem, Duchem Svatým", zatímco tak vůbec nikdy nikdo nebyl pokřtěn, je to absolutně pohanský katolický křest. A přiznávají si to a říkají: "Vy protestanté se klaníte našemu křtu."

Řekl jsem: "Proč to děláte?"

¹⁸¹ Řekli: "Katolická církev má moc měnit jakékoli Písmo, jak se jí uráčí."

Řekl jsem: "To je lež."

Řekli: "Proč se tamu tedy klaníte?"

¹⁸² Ach, a pak držíte hubu. Ale já ne! Já tamu nevěřím. Toto je Boží Slovo. Chtějí-li lidé následovat, musí chodit sami. Musí mluvit pravdu. Tak je to.

¹⁸³ Všimněte si, pak vyrukovali se všemi těmi jinými věcmi, církev, s jejich starým katechismem a se všemi těmi věcmi. Taková hromada žvástů a nesmyslů! A to vysedělo miliardy odpadlíků a chladných formalistů. . .

¹⁸⁴ Bylo to d'áblovlo od začátku. A mohu vám doložit, že Bible zde říká: "Celý svět se podivil této zvířecí moci, která byla, která

není a přece je". Jak je to možné, "byla a není"? Říká: "Celý svět se tomu podivil."

¹⁸⁵ Když se pohanský Řím stal papežským Římem, nikdy to nepřestalo. Systém romanismu přestal; když přišel nový král, prostě ustanovil nový řád. Ale když to přešlo na katolickou církev, skrze papežství z pohanského Říma, nikdy to nepřestalo. Zemřel-li jeden papež, pak ustanoví jiného. Jeden papež zemře, vyzvednou jiného. "Šelma, která byla, která není a přece je, která není a přece ještě je, která . . . půjde do záhuby." TAK PRAVÍ DUCH SVATÝ skrze Písmo.

¹⁸⁶ Nyní poslouchejte. "I přišel jeden . . ." Pozorujte všichni, tu 17tou kapitolu.

*I přišel jeden z sedmi andělů, kteříž měli sedm koflíků,
(to jsou poslední koflíky, které se vylévají) a mluvil
se mnou, řka ke mně: Pod, ukázat' odsouzení nevěstky
veliké, kteráž sedí na vodách mnohých.*

¹⁸⁷ Vizte Zjevení 12. To byla panenská žena. Byla to skutečná dáma. Jak krásně tam stála!

¹⁸⁸ Ale tahleta se jmenuje prostitutka, "k-u-r-v-a", [pozn. V angl. Bibli Zj.17,1 je kurva.] to znamená, taková ne- . . . Co je to? Adorujeme to . . . anebo analisujeme to.

¹⁸⁹ Promiňte mi, mluvím příliš rychle; u vědomí, že mám pouze 15 minut. Zůstanu ještě hodinu, buďte tedy klidní. [Shromáždění říká: "Amen."—vyd.]

¹⁹⁰ Podívejte se. Dobře, podívejte se, rozebírejte si to. Je to zkažená žena. Co je to kurva? Štítím se říkat toto slovo, ale je zde v Bibli. Je to žena, která se tváří slušně a páše cizoložství s jinými muži. Tedy, když taková žena představuje církev, pak je to církev, která se hlásí ke křesťanství a páše cizoložství s jinými věcmi. Je to pravda?

¹⁹¹ "Kteráž sedí na vodách mnohých; hustota a množství lidí." Čtěte . . . asi 15tý verš a uvidíte to, vidíte. Anebo 17tý, tam někde. Za okamžik se k němu dostaneme. "Žena, kteráž sedí na vodách mnohých, ta kurva." Taková věc! Kdybychom jenom na to měli celé dny, mohl bych vzít tu ženu a odvodit její původ od Kaina až do Příchodu Pána Ježíše a dokázat vám, že byla prvním organisátorem církve. Je matkou organisace. Hleďte: "A ta žena, která sedí na vodách mnohých. Na, sedí na vodách mnohých."

Ted' 2hý verš:

*. . . s kterouž smilnili (k-r-á-l-o-v-é) králové země, a
zpili se vínem smilství jejího obyvatelé země.*

¹⁹² Jinými slovy, tvrdí, že je to křesťanská církev; vysoká, krásná. Pohledme na několik minut, jak je oblečena: perlami a zlatem a drahokamy. Říkájí: "Kdo je jí rovný?"

¹⁹³ A měl v ruce koflík naplněný “vínem smilstva jejího”. Její špínou, jejím učením, kterým působila na krále, ach, aby se jen trochu modlili a “aby se vymodlili z očištěnce”, a všechny takové věci. To je ono. Tam to máte. Je to Slovo Boží, které čtu. Hleďte: “I odnesl mne na . . .” Přemýšlejme, snad byste chtěli . . . Nyní je to třetí verš. Dobře.

I odnesl mne na poušť v duchu, a viděl jsem ženu sedící na šelmě brunátné . . . (“Červená”, bohatá, nejbohatší církev na světě.)

¹⁹⁴ Křičí: “Kdo s ní může bojovat?” Je jediný člověk na světě, jediný ze všech na světě, který má takovou moc jako byla ve vidění krále Nabuchodonozora. Těchto deset prstů na nohách vyběhává do každého . . . Tento pruh římského železa vybíhá do každého z národů světa. Není žádný jiný člověk na světě, který má tolik vlivu jako má římský papež. President Eisenhower může mluvit ve Spojených státech a už je to právoplatné; ale může mluvit k jiným národům a není to nic. Ale katolická hierarchie může mluvit v Římě a každý národ se ozve. To je pravda. Tam ho máte. Nyní uvidíme, kde stojí a uvidíme, zdali je to on či ne a zdali je zde správně líčen. Dobře.

. . . a viděl jsem ženu sedící na šelmě brunátné, (bohaté), plně jmen rouhání . . .

¹⁹⁵ Falešný křest; falešná ekonomika; vedou slepý lid a říkají mu, že prostě může chodit do kostela, zpovídat se atd., odříkat jakési “Zdrávas Maria”, činit pokání. Nevědomost! Nesmysl! Nerozumím, jak by lidé s dobrým občanským rozumem mohli věřit takovým věcem.

. . . mající sedm hlav . . .

¹⁹⁶ Tam to zase máte, tentýž démon, který je všude kolem nás, ten červený drak, ta šelma, která má “sedm hlav a deset rohů”.

¹⁹⁷ “A ta žena”, ta žena, tedy církev. No, ta šelma je její “moc”, té římskokatolické církve. Ale teď mluví církev.

Žena pak odína byla šarlatem a brunátným rouchem, a ozdobena zlatem a drahým kamením i perlami, mající koflík zlatý v ruce své, plný ohavností a nečistoty smilstva svého.

¹⁹⁸ Tam je ona, nějaká církev, kterou znáte. Není to ono? Vždyť to musí být, je tam tak vyličena. Čtème prostě dále a uvidíme, kdo je.

A na čele jejím napsané jméno: TAJEMSTVÍ, BABYLON VELIKÝ, MÁTĚ SMILSTVA A OHAVNOSTÍ ZEMĚ.

¹⁹⁹ Dobře, protestante, zde u tohoto místa budeš stísněn. Přiznáváte si, že je prostitutka, ale byla “MATKA” (čí, synů?) “SMILNIC”. To znamená žen. Je to pravda? [Shromáždění říká: “Amen.”—vyd.] A to by pak znamenalo církví. Je to pravda?

[“Amen.”] Je to tedy matka-církev, že ano? [“Amen.”] Odkud vyšel Martin Luther? Z katolicismu. Z čeho se vyklubaly všechny tyto církve? Z katolicismu a přinesly s sebou totéž učení a vy se tomu klaníte.

²⁰⁰ No, nejzhýralejší žena v Jeffersonville může porodit hodně věrné panenské děvče, to je pravda, a ono se může chovat upřímně a slušně, chce-li. A tak se chovala lutheránská církev, metodistická, baptistická, presbyteriánská atd.; chovaly se na chvíli slušně, pokud tam ještě byli jejich zakladatelé, kteří jim kázali Evangelium. Ale nyní chodívají do kin, na zábavy, dívají se na televizi, kouří, dělají všechno ostatní (však víte, že je to pravda!), zůstávají v neděli doma, čím to je? Protože se vaše běhna chová stejně jako matka. To je ono. Přesně to.

²⁰¹ No, podívejme se, v čem to vězí. Bible říká, že byla “MÁTĚ SMILNIC”. A každý ví, že to byl pohanský Řím anebo spíše paní papežská Římová, katolická církev. Za minutu vám ukáží, kde je umístěna na zemi a kde bude sedět. Správně. Kde je a kdo je, říká Bible. Neříkám to já, říká to Bible! A říká, že porodila mnoho dceřinných církví. Tak dobře, metodistickou, baptistickou, lutheránskou atd. a víte, kdy se dostanete k “MATCE SMILNIC”. Na chvíli žili slušně, ale jakmile začalo svítit Světlo . . .

²⁰² Je to jako spousta švábů v létě. Rozsvěťte světlo v místnosti, kde šváb žere starý klas kukuřice či něco takového, tedy rozněte světlo a podívejte se, jak švábi o překot utíkají do bezpečí.

²⁰³ Kázete-li Evangelium nebo křest Duchem Svatým k mnoha těm starým formálním bezbožným církvím, pak si jich všimněte: “My žádné takové věci nevěříme. Nevěřím žádnému . . .” Proč? Hned v úvodu víte, kdo jste. To je pravda. To je přesné pravda.

²⁰⁴ Neříkám nic proti vaší církvi; bratře, máte v ní lidi, kteří jsou klenoty. Neříkám nic proti katolíkům. Miluji katolíky stejně jako miluji lidi Branhamovy modlitebny. Nejste to vy, přátelé, které sužují stěžováním. Nejste to vy, metodisté a baptisté a vy z Branhamovy modlitebny. Na vás si nestěžuji, ale na ten hřích, který si necháte ďáblem nakládat. Pouze proto, že jste . . . [Prázdné místo na pásku—vyd.]

²⁰⁵ “Sedm hvězd ve Své ruce” a každá hvězda by měla být darována každému církevnímu věku jako Světlo, že; stejně jako jsou apoštolé tam, jsou apoštolé tam a apoštolé tam a apoštolé tam; “které byly sedmi Duchy”, to bylo na začátku naší lekce, “stojící před Bohem, aby byly poslány k Sedmi Církevním Věkům”.

²⁰⁶ Ó bratře, můžeš se kroutit kolem nějakého malého baptistického nebo metodistického učení a může se ti to podařit, ale jednou se na to podívej a srovnej si to s Biblí. To je pravda. Amen. Cítím se teď moc zbožně. Amen. Ano, podívejte se. Tam to máte, bratře. Je to dřina; ale žádné bičování vám neprospěje . . .

207 Maminka, která sedí tam vzadu, mě nutila požívat ricínový olej. Byli jsme maloučká děcka. Museli jsme jíst kukuričný chléb a fazole každý den v týdnu i v neděli. V každém případě jsem musel používat mnoho léků. V sobotu večer mě vždy nutila požívat ricínový olej. A v sobotu večer jsem se takhle držel za nos, to neříkám jako vtip. Držel jsem se za nos a říkával: “Maminko, to prostě nemohu spolknout. Je mi z toho velmi zle.”

Ona mi říkala: “Když ti z toho nebude zle, nebude ti to prospívat.”

208 Stejně je to s Tímhle. [Bratr Branham nyní klepe na svou Bibli—vyd.] Dotkne-li se vás to a povzbudí vás to! Uvede to vaši trávicí soustavu do toho správného pracovního stavu, abyste opravdu mohli strávit celé Evangelium.

209 Lutheráni vystoupili s ospravedlněním. Vždyť oni prostě byli . . . Všechno důsledně organizovali: “Ano, my jsme církev!”

210 John Wesley viděl posvěcení. Řekl: “Pohlížím na to jinak.” Řekl: “Je to v pořádku, Luthere, ale tohle je tak.” Kým-že byl? Luther byl hvězda jeho doby, ale pak přišel Wesley. Dobře.

211 No a pak všichni lutheráni byli odloženi do police, protože zapomněli . . . tedy nedělali . . . Ale přece ne všichni . . . Myslím na lutheránskou církev. Ta lutheránská ještě má dobré muže, kteří jsou naplněni Duchem Svatým. To je pravda. Ale tehdy v té době všichni opět vsadili na církev. Dobře.

Pak přišel Wesley. Vedl je přes jeho věk.

212 Pak, než se kdo nadál, přišli . . . Po Wesleyově věku vystoupili letniční. A oni přijali Ducha Svatého a mluvili jazyky.

213 Ale, metodisté a nazaréni a stoupenci svatosti. Říkají: “Ó, je to ďábel.” A vidíte, co dělali? Rouhali se Duchu Svatému. A vidíte, kde jste se dnes octli? To je pravda. Vy, přesně to, co jste dělali. Určitě? Vy jste to dělali. A zanedbali jste chodit ve Světle.

214 A tea jste se vy letniční stali tak vlažnými v tomto Lao-dicejském Církevním Věku, že vás Bůh prostě vyplivl ze Svých úst. Správně. To je přesně ono.

215 Říkáte: “Věříte v mluvení jazyky?” Ano, prosím. “Mluvil jste někdy jazyky?” Ano, prosím. Chválím za to Boha. Ano. Několikrát jsem mluvil jazyky. A věřím, že je to Boží Moc. Ano. Nevěřím, že je toto mluvení jazyky původním důkazem. Ale věřím, že je Boží Moc, která vás nechá mluvit jazyky, pak znamení a zázraky následují. Ano.

216 A potom tam ďábel postavil starého strašáka, někoho, kdo se posmíval a tvářil se jako by v sobě měl Ducha Svatého. A všichni vy svátostní poutníci a stoupenci svatosti a nazaréni, vy všichni jste se otočili, koukali jste a říkali: “Ó, nechci s tím mít nic společného. Ó!”

217 Ach, slitovaní! Kdybyste bývali posvětili Ducha Svatého anebo nějakou část Boha hluboce ve svých srdcích, jak se to sluší, pak byste poznali, že je to Boží Moc. Neřekl Ježíš: “Kdybyste znali Mojžíše, poznali byste i Mě?” Určitě. Jestliže je posvěcení ta část Ducha Svatého, která vás očistila a posvětila, jestliže To máte, pak poznáte i toto ostatní, když to nastane.

218 Tato ruka poznává onu ruku. Tato hlava poznává onu nohu. Jsou částí téhož těla.

219 A Bible říká, že je devět duchovních darů, proroci, učitelé, evangelisti a pro- . . . atd. A-a výklad jazyků, mluvení jazyky, Božské uzdravování. Toto pozná každý kousek toho.

220 Ó, ochladli jste: “S Tímto nechci mít nic společného.” Jémine. Začíná zde být velmi teplo, že? To je pravda. Proč? Proč? Byli jste organisováni. Tak vám rozkázala vaše církev a proto jste to nesměli dělat. [Bratr Branham několikrát klepe na kazatelnu—vyd.]

221 Ale mnoho z vás metodistů obdrželo Ducha Svatého. Mnoho z vás baptistů obdrželo Ducha Svatého. Ano. Vy a mnoho z vás stoupenců svatosti obdrželo Ducha Svatého. Ano. Proč? Nedbali jste na to, co říkala církev. Chodili jste ve Světle. Amen. Bylo vám jedno, co se dělo. Věděli jste, že to bylo od Pána, tak jste v Tom prostě chodili.

222 Ať si jen tato stará paní zůstane tam vzadu, jejich stará máma. Chová se tak jako její matka, ta běhna. Vždyť se organisovala. To je samotný princip začátku potíží, když se katolická církev zorganizovala. Po ní se organisovala lutheránská církev. Po ní se organisovala metodistická církev. Potom baptistická církev. A nyní je šet set šedesát devět různých organisací. A letniční udělali totéž!

223 Sláva! Co se děje? Bůh dokazuje, že není v žádné organisaci. Je v Duchu, ve Svatém Duchu. Hallelujah! Hallelujah! Ano.

224 Je Mu jedno, jaká je vaše organisace. Je to nesmysl. Je to spojeno s katolicismem, vrátilo se to do této církve a zůstalo v ní a proto dostáváte totéž znamení, jaké má ona. Neřekl anděl: “Vyjděte z ní, lide můj, a nebud'te účastníky jejich hříchů a Já přijmu vás.”? “Nedotýkejte se její nečisté věci a Já vás přijmu,” říká Duch Svatý.

225 “A kdokoli přijme znamení šelmy anebo písmeno z jejího jména.” Škoda, že nemáme čas se tím zabývat; můj čas vypršel. Jaké je písmeno jejího jména? Protestantismus. “Udělejme si obraz k tomuto podobenství. Udělejme si organisaci. Naše církev je stejně velká jako katolická církev.” Vzali si všechny tyto věci. “Oni mají velké kostely a my také. My máme přesně tolik členů z vyšších vrstev v naší církvi jako mají i oni. Udělejme si obraz šelmy.” A co říká Bible, ta církev je “KURVA,” a ona je “BĚHNA,” prostřednictvím organisace.

226 Ale Církev živého Boha je svobodná. “Ten koho Syn osvobodil, je skutečně svobodný.” Vyjděte z toho ven! Buďte plní Ducha Božího.

Státy se rozpadají, Izrael se budi,
to jsou znamení předpovídaná Bibli;
pohanské dny jsou sečteny se strastmi
protrpěnými;
“vraťte se, ó, vy rozptýlení ke svém”.

Den spasení se blíží,
lidská srdce strachem selhávají;
naplňte se Svatým Duchem, mějte své lampy
čisté a jasné,
vzhledněte, vaše spasení se blíží! Amen.

227 Jak tyto věci pokračují! On řekl v posledních dnech: “Neboj se, ó maličké stádce, neboť se zalíbilo Otci vašemu dáti vám Království,” sedíce spolu v nebeských místech.

228 A vy metodisté, baptisté, presbyteriáni, kteří jste se posmívali letničním . . .

229 A, jářku, letniční potřebují dobrý staromódní výprask ve smyslu Evangelia, protože se organizují. Samotné sbory Boží vstoupily - největší letniční církev se připojila k radě církví, stala se taktéž formální a netečnou. A nejhorší zacházení s Duchem Svatým, jaké jsem kdy viděl, bylo činěno jedním letničním kazatelem. Tedy nevěřte, že jste spaseni prostě proto, že patříte k letniční církvi.

230 Spaseni jste jenom tehdy, když jste opravdu pokřtěni Duchem Božím, skrze Ducha Svatého, když jste spojeni v Moci Jeho zmrtvýchvstání, když kráčíte se znameními a zázraky a následujete toho Ducha, kamkoli On jde. Znamení následovala proroky. Znamení následovala Ježíše Krista. Znamení následovala apoštoly. On řekl: “Tato znamení budou následovat ty”, až se opět vrátí.

“Je to Tu vskutku řečeno, bratře Branhame?”

231 “Běžte do celého světa a kažte tu Moc a ten důkaz každému národu.” A ještě chybí dvě třetiny tohoto světa, které to ještě nikdy neslyšely. “A tato znamení je budou následovat.” “Je!” “Každému národu!”

232 Sláva! Jémine! No to jsou mi věci! Snad si budete myslet, že jsem pomatený. Bratři, říkám vám, miluji toto dobré staromódní náboženství. Ano, to vás zakotví v Kristu.

233 Vidíte nyní, co je to znamení šelmy? Je to znamení odpadlictví. Je to osoba, která je . . . si myslí, že: “Vždyť patřím k církvi, tedy jsem stejně dobrý jako každý jiný. Nepatřím snad k této církvi?” A poznáváte, odkud pochází vaše církevní organizace, na které jste závislí? Poznáváte to?

234 Bible říká: “Ten, který se klaní šelmě, přijme její znamení anebo písmeno jejího jména,” no hleďte, “na čelo nebo na ruku,” to znamená *vědomí* nebo *skutek*. To neznamená, že máte na svém obličejí velké tetování. Nemusí to tak být. Nemluví se o vnějšku. Mluví se o duševním nitru.

235 A podívejte se na něho a dozvíte se, co ví o Písmu. Poslouchejte ho, abyste se dozvěděli, kam chodí. “Když jakýkoli člověk nedrží toto Učení, tak v sobě nemá ani Světlo,” říká Bible. Vidíte? Vidíte? Sledujte kam směřuje. Dívejte se, co dělá.

236 Řekne: “No, já-já patřím. Jsem protestant. Ano. Já-já patřím k této určité církvi. Ano.” A v neděli k tomu máš právě tolik úcty, abys vyrazil i za deště. Odejde a místo toho, aby šel na modlitební shromáždění, uzavře se pro kostel a sedne si před televizi. Pak chodí ven a pije a dělá pošetilosti a chová se jako ostatní svět a přece patří k církvi. Pamatujte, je to znamení hříchu.

237 Čtěme nyní dále trochu rychleji a pak skončím. Přetáhli jsme to s časem. Čtěme nyní 6tý verš.

A viděl jsem ženu tu (tedy církev) opilou krví svatých. . .

238 “Opilou krví svatých.” Víte, když byla zničena, říká Bible, že se smrtí každého smrtelníka na světě provinila katolická církev. Přesně, na začátku.

. . . a krví mučedníků Ježíšových, a . . . (teď mluví Jan) . . . viděl ji, divil jsem se divením velikým.

239 Jan to řekl! No, podívejme se sen. Jan řekl: “Díval jsem se na ni: byla tak hezká, líbezná, velká církev. Měla celou spoustu církví, které porodila jako ‘matka běhen’. A opět jsem se díval, jak jenom může ta žena . . . Prohlásila toto falešné učení a tím opíjela všechny krále a velké muže. A tu její dcery dělají totéž. Ale díval jsem se na ni a byla tak velice hezká!”

240 Jedno místo v Písmu říká: “Sedím jako královna a nic nepotřebuji.” Vidíte?

241 A pak on, Jan, řekl: “Obdivoval jsem ji. Díval jsem se na ni s velkým obdivem. Obdivoval jsem ji.”

I řekl mi anděl: Co se divíš? Já tobě povím . . . Já tobě povím tajemství té ženy i . . . šelmy, kte-ráž ji nese, mající . . . hlav sedm a rohů deset.

242 No, dozvíme se, zdali jsme měli pravdu. Jestliže jsme správně pochopili katolicismus, jistě potom víte, že protestantismus jde za ním. Tedy máte . . . Vy, vy máte dosti inteligence, abyste to poznali, vidíte. Hleďte.

Šelma, kteroužs viděl, byla, . . . a není, a máť . . .

243 “Šelma.” No hleďte. Tedy si zde všimněte, že bylo řečeno, kolik králů, jak padli a jeden musí přijít.

. . . a máť vystoupiti z propasti, . . .

244 Ne na Bibli! Bylo to vymyšleno podle mnoha pověr. Nemá to žádný podklad. Odkud berete “očistec”? Odkud berete “zákaz masa” a “zákaz manželství kněžím” a všechny ty ostatní věci, které oni dělají, jako “zpovědi”? Odkud to berete? Nelze to nikde najít. Vyšlo to z pekla. Bible to tak říká. Vyšlo to všechno, tedy, šelma s její mocí a učením, “z pastí”.

. . . a na zahynutí jíti: . . .

245 Kde je “zahynutí”? V pekle. Vráti se rovnou tam, odkud vyšla.

. . . I diviti se budou bydlitelé země, (ti, kte-rýchž jména nejsou napsána v knize . . . od ustanovení světa,) vidouce šelmu, kteráž byla, . . . a není, a však jest.

246 No, protestantské církve říkají: “Vždyť, jak je to možné, když tvrdí: ‘Věřím v Ježíše Krista. Je to můj osobní Spasitel?’” Dábel také věří, bratře.

247 A to musí být obnovení, nové narození, znovuzrození. A když jste znouzrozeni, vaše jméno je uloženo do Beránkovy Knihy Života.

248 Říkáte: “často se divím. Cožpak nejsem stejně dobrý jako kdokoli jiný? Nejsem stejně dobrý jako takový dav z vás slabomyslných svatých bláznů? Jsem stejně inteligentní. Mám je v . . . Mám tituly. Byl jsem na vysoké škole. Jsem z dobré rodiny. Moji předkové byli členy církve již přede mnou. Nejsem stejně dobrý jako vy?”

249 Je řečeno: “Celý svět,” včetně protestantů a všech ostatních “se divil,” tedy všichni kromě těch, kterých jména byla zapsána v Knize.

250 Proč byla jejich jména napsána? Jsou semenem Abrahamovým “a jsou dědici podle zaslíbení a byli vyvoleni před ustanovením světa”. Proto se oni nediví. Všimněte si tedy, no a dejte pozor na to, co řekl. Dbejte na toto v Beránkově Knize Života.

Tentot’ pak jest smysl, a máť moudrost.

251 No, chci se vás na něco zeptat. Je moudrost jedním z darů Ducha Svatého? [Shromáždění říká: “Amen.”—vyd.] Je to pravda? Kolik z vás věří, že se v Bibli, v první ke Korintským 12, učí, že dary a všechno v církvi, že je moudrost? [“Amen.”] Pohleďte na jeden z takových darů. Vždyť, jakpak byste mohli říci, že není žádné mluvení jazyky? Jak můžete říci, že není žádný výklad jazyků? Jak byste mohli říci, že není žádné Božské uzdravování? Vždyť totéž tělo. . . Když jsem já tělo, mám na pravé straně ruku a na levé ruku a tamhle mám nohu, jak můžete říci, že to je ruka a ne noha? Neslyšeli jste, co řekl Pavel?

252 No, hleďte, mluví v posledních dnech přímo k Tělu a říká: “To je k tomuto, který má moudrost.” Ó, to mám rád. None! To vás bude šokovat. Poslechněte si toto. Dobře. “Tento je pak

smysl a má moudrost.” Kdyby tyto dary Ducha Svatého nesešly dolů na všechny věky, pročpak by mluvil pro tyto poslední dny? Nebudou-li žádné dary v církvi v posledních dnech, pročpak to nasměroval k posledním dnům? “To je k tomuto, který má moudrost.”

. . . Sedm hlav jest sedm hor, na kterýchž ta žena sedí.

253 Kolik pahorků? Kolik je na světě měst, kde sedí kostel na sedmi pahorcích? Pouze jedno. Kde to je? Je to Vatikán v Římě. Je to pravda? [Shromáždění říká: “Amen.”—vyd.] Bible říká, že tato hrozná kurva přivedla celý svět k smilství a porodila spoustu malých dcer a naučila je stejně jednat; nebyly sice tak špatné, jako byla ona, ale byly to běhny. Naučila je totéž. Je psáno, že začátek toho všeho bude “žena” nebo církev “stojící na sedmi pahorcích” v Římě. Hledal jsem po celém světě; řekněte mi, kde se nachází ta “církev sedící na sedmi pahorcích”. Nyní to budu číst z Bible.

A králů sedm jest. Pět jich padlo, . . .

254 Měli bychom se poučit z dějin. Jít zpět a ukázat, kde padli tito králové, v Římě, od doby Babylónské říše.

. . . jeden jest (Nero), jiný ještě nepřišel; a když přijde, na malou chvíli (asi šest měsíců) musí trvati.

255 “A šelma . . .” Ó! Podívejte se na to. Nyní tato moc zaujme místo té pohané.

A šelma, kteráž byla, a není, onat’ jest osmý, (teď se podívejte) a z těch sedmi jest . . .

256 Víte všichni, jaký strašný král to byl. On měl . . . Narazil svou vlastní matku na oj vozu a nechal ji koněm vléci po ulicích a zapálil město a na kopci hrál na housle. A stejný duch převládá v církvi, která nahrazuje pohanství. “Jest osmý, a z těch sedmi jest. A pak je a není; a je a není; a je a není,” atd.

. . . i na zahynutí jde.

257 Přímo až do chvíle příchodu našeho Pána a bude vhozen do pekla.

Deset pak rohů, kteréžs viděl, jesti’ deset králů, kteříž ještě království nepřijali, ale přijmout’ moc jako králové jedné hodiny spolu s šelmou.

258 Ó, kdybychom jenom měli . . . “Ještě moc nepřijali.” Nejsou králové. Neměli . . . Nemohou. Rohy neměly žádné koruny. “Přijali moc králů.” Co to znamená? Diktátoři a nikoli korunovaní králové. Diktátoři! No to jsou mi věci!

259 Ach, když to čtu, někdy moje srdce skáče radostí, že ano, když myslím na to, jak nyní žijeme v posledním dni.

Deset pak rohů, kteréžs viděl, jesti’ deset králů, kteříž ještě království nepřijali, ale přijmout’ moc jako králové jedné hodiny spolu s šelmou.

Tit' jednu radu mají, a sílu i moc svou šelmě dadí.

Tit' bojovati budou s Beránkem, a Beránek svítězí nad nimi, . . .

260 Tak se přibližuje bitva u Armagedonu; příprava na Mi-

. . . neboť Pán pánů jest a Král králů, i ti, kteříž jsou s Ním, povolání, a vyvolení, . . .

261 Ne vy, On to udělal. Máte-li Ducha Svatého, měli byste křičet z vítězství. Bůh vás vyvolil před založením světa. Když nemůžete vidět Světlo Evangelia, je to proto, že jste prostě slepí.

. . . vyvolení, a věrní.

I řekl mi: Vody, kteréžs viděl, kdež nevěstka sedí, jsout' lidé, a zástupové, a národové, a jazykové.

262 Jinými slovy: ta žena, která tu sedí, ta církev, podává své učení každému lidu, zástupu a jazyku. Je to ona. Vládla nad nimi. Sedí nad nimi, svou mocí je ovládá. Sedí na sedmi horách, oblečena je v šarlatu, nejbohatěji ozdobena v celém světě. Tak je to.

Deset pak rohů, kteréžs viděl na šelmě, ti v nenávist . . .

263 Hled'te, nyní se dostanete ke komunistickým mocem.

. . . ti v nenávist vezmou nevěstku, a učiní ji opuštěnou a nahou, a tělo její jísti budou, a ji páliť budou ohněm.

Neboť dal Bůh v srdce jejich, aby činili vůli Jeho, a aby se sjednomyslnili, a království své šelmě dali, dokudž by nebyla . . . vykonána slova Boží.

264 Hallelujah! "Nebe a země pominou, ale Boží Slovo nikdy nepomine." Podívejte se!

. . . žena, kteroužs viděl, . . .

. . . žena, kteroužs viděl, jest město to veliké, kteréž má království nad králi země.

265 Ukažte mi ve světě jedno město, které vládne nad králi země, a to jakýmkoli způsobem, kromě katolické hierarchie v Římě, sedící na sedmi pahorcích. Žádné takové město není, nikdy nebylo a nikdy nebude, kromě toho Nového Města, které sestoupí z nebe. To je pravda.

266 Ale okamžik. Chci vám to ukázat ještě jednou. Ať si nás Bůh všimne a ať nás požehná, zatímco to budeme číst. Dobře. Tak pohleďte sem. Přečtu 13tou kapitolu. Začnu 15tým veršem.

I dáno jí, aby dátil mohla ducha tomu obrazu šelmy, . . .

267 To je ve Spojených státech, kde jsme viděli jeho vzestup, vid'te, tohoto obrazu.

. . . aby i mluvil obraz té šelmy, a aby to způsobila, kteřížkoli neklaněli by se obrazu té šelmy, aby byli zmordováni. (To je ten bojkot.)

A rozkazuje všem, malým i velikým, bohatým i v službu podrobeným, aby měli znamení na pravé ruce své, aneb na svých předák . . . -hlava.

A aby žádný nemohl kupovati ani prodávati, než ten, kdož má znamení aneb jméno té šelmy, aneb počet jména jejího.

268 No, poslouvejte velice pozorně, než skončíme. 18tý verš. Poslouvejte.

Tuť jest moudrost.

269 Vidíte, jak Duch Svatý v posledních dnech volá věřící? Je zde malá skupina a k té malé skupině mluví, volá ji v tomto dni: “Říkám to tomu, kdo má moudrost v církvi. Ať tomu porozumí.”

Kdo má rozum, sečtiž počet té šelmy. Nebo jest počet člověka, (a ne národa) člověka, a jestiž počet ten šest set sedesáte a šest.

270 A přímo nad Vatikánem. . . Vždyť mi nic neříkejte; mám tu *Fakta naší víry* a pod., vidíte. Nad Vatikánem stojí papež jako “zástupce Syna Božího”. Mám zde, v tomto sále, katolické přátele, kteří byli katolíky a nyní sedí tam a vědí, že je to pravda. Snad byli moji předkové také katolíci. Vidíte?

271 Nazvali svatého Patrika katolíkem a přece nikdy katolíkem nebyl. Říkají, že Jana z Arku byla svatá; a kněží ji upálili jako čarodějnic. Není diu, že Ježíš řekl: “Bílíte hroby proroků a vy jste je tam dostali, bílíte stěny.” To je pravda.

272 Podívejte se, je to počet člověka. A nad papežem z Říma se píše: “VICARIUS FILII DEI.” Je to napsáno římskými písmeny. Napište si to zítra sami. V,I,C,I,R, ó, napište to prostě římskými písmeny a podtrhněte to a sečtěte to a uvidíte, co máte: šest set šedesát šest. Kde sídlí? “Na sedmi pahorcích.”

273 A z toho vyšla organizace náboženství, která učila učení místo Biblí a z toho vypučeli protestanté a dělají totéž, protože, jak bylo řečeno, ona byla “KURVA” a ony byly “BĚHNY”. Vyrukovali s falešným křtem, s falešným náboženstvím, s falešným pojetím Ducha Svatého, s falešným pojetím pekla a takovými věcmi a protestanté šli v jejich stopách.

Ale bude Světlo v čase večera,
cestu slávy jistě naleznete; (to je pravda)
. . . způsob, takové je dnes Světlo,
pohřben ve vzácném Jménu Ježíše.
Mladí a staří, kajte se z vašich hříchů,
Duch Svatý jistě vstoupí;
večerní Světlo přišlo,
je to skutečnost, že Bůh s Kristem jsou jedno.
(Amen!)

274 Bratři, povím vám, večerní Světla svítí. To stejné apoštolské učení, ten stejný apoštolský křest, stejné apoštolské naplnění

Duchem Svatým, stejná apoštolská znamení a zázraky prosvítají k pohanům, jako svítily k Židům tenkrát v časném ránu, objevují se zase nyní, když zapadá slunce.

Skoro všude jsou lidé,
kteří celým srdcem planou
Ohněm, který sestoupil o Letnicích,
který je vyčistil a učinil je čisté;
ó, hoří to v mém srdci,
ó, sláva Jeho Jménu!
Jsem tak rád, že mohu říci, že jsem jeden z nich.

Jeden z nich, jsem jeden z nich,
jsem tak rád, že mohu říci, že jsem jeden z nich;
jeden z nich, jeden z nich,
jsem tak rád, že mohu říci, že jsem jeden z nich.

Sešli se na vrchní síni,
všichni se modlili v Jeho Jménu,
byli pokřtěni Duchem Svatým,
a moc ke službě k nim přišla;
to, co učinil pro ně v tomto dni
stejně i pro vás učiní,
jsem tak rád, že mohu říci, že jsem jeden z nich.

Nejste rádi? [Shromáždění říká: "Amen."—vyd.]

Přijď můj bratře, hledej to požehnání,
které očistí tvoje srdce od hříchů,
zvony radosti začnou vyzvánět
a udrží to tvou duši v plamenech,
ó, hoří to nyní v mém srdci,
ó, sláva Jeho Jménu,
jsem tak rád, že mohu říci, že jsem jeden z nich.

²⁷⁵ Ó, pro toto slavné Evangelium!

Kape krví, ano, kape krví.

²⁷⁶ Počítej s cenou! "Chce-li Mne kdo následovat, ať zapře sám sebe, vezme na sebe svůj kříž (smrt) a následuje Mě."

Toto Evangelium Ducha Svatého kape krví,
krví uředníků, kteří zemřeli pro Pravdu,
toto Evangelium Ducha Svatého kape krví.

První, kdo zemřel pro plán Ducha Svatého,
byl Jan Křtitel, ale zemřel jako pravý muž;
a pak přišel Pán Ježíš, Jehož ukřižovali,
kázal, že Duch spasí lidi od hříchu.

Pak byli Petr a Pavel a Božský Jan,
obětovali své životy, aby to Evangelium mohlo
svítit;
smísili svou krev s krví starých proroků,
aby právě Slovo Boží mohli čestně hlásat.

Pak ukamenovali Štěpána, který kázal proti
hříchu,
rozzlobil je tak, že mu rozbili hlavu;
ale zemřel v Duchu a přestal žít
a šel se připojit k jiným, k tomuto
životodárnému zástupu.

Kape krví, ano, kape krví,
toto Evangelium Ducha Svatého kape krví,
krví učedníků, kteří zemřeli pro Pravdu,
toto Evangelium Ducha Svatého kape krví.

Tyto duše pod oltářem křičí: “Jak dlouho?”
Než Pán potrestá ty, kteří činili zlo; (posmívají
se, vidíte. No to jsou mi věci!)
ale bude jich ještě více, kteří dají krev svého
života
pro to Evangelium Ducha Svatého a jeho rudý
přiliv.

Kape krví, ano, kape krví,
toto Evangelium Ducha Svatého kape krví,
krví učedníků, kteří zemřeli pro Pravdu,
toto Evangelium Ducha Svatého kape krví.

277 Otočme se nyní k sobě a podejme si ruce.

Kape krví, ano, kape krví,
toto Evangelium Ducha Svatého kape krví,
krví učedníků, kteří zemřeli pro Pravdu,
toto Evangelium Ducha Svatého kape krví.

278 Milujete Pána? [Shromáždění říká: “Amen.”—vyd.] Ať vás
Pán požehná.

279 Otče, modlíme se, abys požehnal toto shromáždění, ať
se vrátí domů jásající. Ať dojdou ke zřídlu naplněnému
Krví odčerpanou z Emmanuelových žil. Ať zapřou to staré
církevnictví a přijdou a přijmou Ducha Svatého. Modlíme se ve
Jménu Ježíše. Amen.

Bůh vás požehná. Dobrou noc. Bud'te s Bohem.

ZNAMENÍ ŠELMY CZH54-0513
(The Mark Of The Beast)

Toto kázání Bratra Williama Marriona Branhama bylo kázáno ve čtvrtek večer, 13. května 1954 v Branhamově modlitebně v Jeffersonville, Indiana, U.S.A. Bylo doslovně přepsáno z magnetofonové pásky v angličtině. Tento český překlad byl vytištěn v roce 1993.

CZECH

©1993 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org